

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 22. septembra 2021 *

„Štátna pomoc – Sadzba za dodávku elektrickej energie – Stanovenie sadzby účtovanej spoločnosti Alouminion rozhodnutím rozhodcovského súdu – Rozhodnutie o odložení sťažnosti – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia pomoci – Napadnuteľný akt – Postavenie dotknutej osoby – Záujem na konaní – Aktívna legitimácia – Prípustnosť – Pripísateľnosť štátu – Výhoda – Zásada súkromného hospodárskeho subjektu – Závažné ťažkosti“

V spojených veciach T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17,

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: vo veci T-639/14 RENV E. Bourtzalas, A. Oikonomou, E. Salaka, C. Synodinos, H. Tagaras a D. Waelbroeck, vo veci T-352/15 E. Bourtzalas, C. Synodinos, E. Salaka, H. Tagaras a D. Waelbroeck a vo veci T-740/17 E. Bourtzalas, E. Salaka, C. Synodinos, H. Tagaras, D. Waelbroeck, A. Oikonomou a V.-K.-L. Moumoutzi, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: vo veci T-639/14 RENV É. Gippini Fournier a A. Bouchagiar a vo veciach T-352/15 a T-740/17 A. Bouchagiar a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon, predtým Alouminion tis Ellados VEAΕ, so sídlom v Marousi (Grécko), v zastúpení: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis a D. Diakopoulos, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorých predmetom je vo veci T-639/14 RENV návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie listu Komisie COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 z 12. júna 2014, ktorým bola DEI informovaná o odložení jej sťažností, vo veci T-352/15 návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2015) 1942 final z 25. marca 2015 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského

* Jazyk konania: gréčtina.

rozsudku] a vo veci T-740/17 návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 5622 final zo 14. augusta 2017 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského rozsudku],

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins, sudcovia V. Kreuschitz (spravodajca) a Z. Csehi, G. De Baere a G. Steinfatt,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. októbra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporom a konania

- 1 Prejednávané veci sa týkajú troch úzko súvisiacich po sebe nasledujúcich sporov, ktoré majú v zásade rovnaký predmet, a to otázku, či sadzba za dodávku elektrickej energie (ďalej len „sporná sadzba“), ktorú je žalobkyňa, spoločnosť Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), ktorá je výrobcom a dodávateľom elektrickej energie so sídlom v Aténach (Grécko) a je ovládaná gréckym štátom, na základe rozhodcovského rozsudku povinná účtovať svojmu najväčšiemu odberateľovi, konkrétne vedľajšiemu účastníkovi konania, spoločnosti Mytilinaios AE, predtým Alouminion tis Ellados VEAE, ktorá je výrobcom hliníka, zahŕňa poskytnutie štátnej pomoci.
- 2 Predmetom veci T-639/14 RENV je návrh žalobkyne na zrušenie listu Európskej komisie COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 z 12. júna 2014, ktorý podpísal vedúci oddelenia generálneho riaditeľstva (GR) pre hospodársku súťaž (ďalej len „sporný list“) a ktorým bola žalobkyňa v podstate informovaná o odložení jej sťažnosti z dôvodu, že sporná sadzba nepredstavuje štátnu pomoc, keďže nie sú splnené kritériá pripísateľnosti a výhody. Žalobkyňa v rámci tejto sťažnosti, ktorú podala 23. decembra 2013 (ďalej len „druhá sťažnosť“), spochybnila rozhodnutie č. 1/2013 z 31. októbra 2013 vydané osobitným rozhodcovským súdom (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorému žalobkyňa a vedľajší účastník konania predložili svoj spor na základe § 37 nomos 4001/2011, gia ti leitourgia Energeiakon Agoron Ilektrismou kai Fysikou Aeriou, gia Erevna, Paragogi kai diktya metaforas Ydrogonanthrakon kai alles rythmiseis (zákon č. 4001/2011 o fungovaní energetických trhov s elektrickou energiou a plynom, o výskume, výrobe a preprave uhľovodíkov a o iných právnych predpisoch) (FEK A' 179/22.8.2011, ďalej len „zákon č. 4001/2011“), ktorým uvedený súd stanovil spornú sadzbu na obdobie od 1. júla 2010 do 31. decembra 2013 (ďalej len „relevantné obdobie“) vo výške 40,70 EUR/MWh brutto, resp. vo výške 36,60 EUR/MWh netto.
- 3 Predmetom veci T-352/15 je návrh žalobkyne na zrušenie rozhodnutia C(2015) 1942 final z 25. marca 2015 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského rozsudku] (ďalej len „prvé napadnuté rozhodnutie“), ktorým Komisia jednak vzala späť a nahradila sporný list a jednak dospela k záveru, že rozhodcovský

rozsudok nezahŕňa poskytnutie štátnej pomoci vedľajšiemu účastníkovi konania v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a to v podstate z dôvodu, že konanie žalobkyne, v rámci ktorého dobrovoľne predložila svoj spor s vedľajším účastníkom konania na rozhodcovské konanie, zodpovedá konaniu obozretného investora v trhovom hospodárstve, a preto nezahŕňa poskytnutie výhody.

- 4 Predmetom veci T-740/17 je návrh žalobkyne na zrušenie rozhodnutia C(2017) 5622 final zo 14. augusta 2017 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského rozsudku] (ďalej len „druhé napadnuté rozhodnutie“), ktorým Komisia výslovne zrušila a nahradila tak sporný list, ako aj prvé napadnuté rozhodnutie (body 8 a 51 a oddiel 5 druhého napadnutého rozhodnutia), a opätovne rozhodla, že rozhodcovský rozsudok nezahŕňa poskytnutie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Dôvody uvedené na podporu tohto záveru, ktoré sú založené na splnení kritéria obozretného súkromného investora v trhovom hospodárstve a na neexistencii výhody, sú totožné s dôvodmi uvedenými v prvom napadnutom rozhodnutí.
- 5 Následne sa prvé a druhé napadnuté rozhodnutie budú ďalej spoločne označovať ako „napadnuté rozhodnutia“ a tieto rozhodnutia a sporný list sa budú ďalej spoločne označovať ako „napadnuté akty“.
- 6 Prejednávané spory sú pokračovaním dlhotrvajúceho sporu medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania vo veci sadzby za dodávku elektrickej energie, ktorá má nahradiť zvýhodnenú sadzbu vyplývajúcu z dohody podpísanej v roku 1960, ktorej platnosť však skončila v roku 2006.
- 7 Žalobkyňa a vedľajší účastník konania podpísali 4. augusta 2010 rámcovú dohodu o sadzbe za dodávku elektrickej energie, ktorá sa má účtovať počas relevantného obdobia, ako aj o podmienkach mimosúdneho vyrovnania údajného dlhu vedľajšieho účastníka konania voči žalobkyňi, ktorý vznikol za obdobie od 1. júla 2008 do 30. júna 2010. Na základe kritérií stanovených v uvedenej rámcovej dohode vedľajší účastník konania a žalobkyňa neúspešne rokovali o obsahu návrhu zmluvy o dodávke elektrickej energie.
- 8 Po tom, čo žalobkyňa predložila návrh zmluvy o dodávke elektrickej energie na Rythmistiki Archi Energeias (Grécky úrad pre reguláciu energií, Grécko, ďalej len „RAE“), tento úrad prijal rozhodnutie č. 692/2011 (FEK B' 2529/7.11.2011), ktorým sa stanovujú „základné zásady tvorby cien elektrickej energie v Grécku“. Toto rozhodnutie bolo neskôr začlenené do gréckeho zákonníka o dodávkach elektrickej energie (FEK B' 832/9.4.2013).
- 9 V rámci rozhodcovskej zmluvy podpísanej 16. novembra 2011 sa vedľajší účastník konania a žalobkyňa dohodli, že v súlade s § 37 zákona č. 4001/2011 poveria urovnaním svojho sporu stály rozhodcovský súd pri RAE. Rozhodcovská zmluva v tejto súvislosti predovšetkým uvádza:

„Zmluvné strany sa dohodli, že po vzájomnej dohode predložia spor na rozhodcovské konanie podľa § 37 zákona č. 4001/2011, aby RAE na základe základných zásad tvorby cien pre odberateľov vysokého napätia, ako sú formulované v rozhodnutí RAE č. 692/[2011], ale aj s ohľadom na... rozhodnutie č. 798/[2011] a... rozsudok rozhodcovského súdu č. 8/2010 aktualizoval a upravil cenové podmienky uvedené v návrhu zmluvy [o dodávke elektrickej energie] vyhotovenom 5. októbra 2010 na účely vykonania [rámcovej] dohody a aby na základe [uvedených] rozhodnutí... vypracoval zmluvné podmienky dodávok medzi zmluvnými stranami platné od 6. júna 2011, a to tak, aby tieto podmienky

jednak zodpovedali profilu spotreby [vedľajšieho účastníka konania] a jednak pokrývali aspoň náklady [žalobkyne].“

- 10 V nadväznosti na sťažnosť, ktorú vedľajší účastník konania podal na RAE na základe § 140 ods. 6 a § 35 zákona č. 4001/2011, tento orgán rozhodnutím č. 346/2012 z 9. mája 2012 predbežne stanovil sadzbu za dodávku elektrickej energie platnú pre vedľajšieho účastníka konania na 42 EUR/MWh.
- 11 Žalobkyňa v rámci sťažnosti podanej Komisii 15. júna 2012 (ďalej len „prvá sťažnosť“) predovšetkým tvrdila, že táto sadzba ju zaväzuje poskytovať elektrickú energiu vedľajšiemu účastníkovi konania za nižšiu cenu, než sú jej náklady, a teda nižšiu ako trhovú cenu, a že RAE preto poskytol tejto spoločnosti protiprávnu štátnu pomoc.
- 12 Dňa 31. októbra 2013 rozhodcovský súd stanovil rozhodcovským rozsudkom spornú sadzbu (pozri bod 2 vyššie). V nadväznosti na žalobu, ktorú žalobkyňa podala na Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény, Grécko), tento súd rozsudkom č. 634/2016 z 18. februára 2016 potvrdil rozhodcovský rozsudok.
- 13 Dňa 18. decembra 2013 vedľajší účastník konania podal sťažnosť na Elliniki Epitropi Antagonismou (Grécka komisia pre hospodársku súťaž, Grécko, ďalej len „EEA“) s tvrdením, že žalobkyňa zneužila svoje dominantné postavenie tým, že mu od roku 2013 ponúkla novú, údajne neprimerane vysokú a diskriminačnú, sadzbu. V nadväznosti na túto sťažnosť EEA prijala 22. júla 2015 rozhodnutie č. 621/2015 (FEK B' 492/26.2.2016), v ktorom predbežne konštatovala, že žalobkyňa zneužila svoje dominantné postavenie na úkor vedľajšieho účastníka konania najmä tým, že bezdôvodne odmietla ďalej s ním udržiavať obchodné vzťahy a predávať mu elektrinu, ako aj tým, že zamýšľala uplatniť voči nemu neprimerané alebo nespravodlivé ceny alebo iné obchodné podmienky. Rozhodnutím z 18. januára 2016 EEA prijala žalobkyňou ponúknuté záväzky týkajúce sa správania, čo viedlo k odloženiu sťažnosti.
- 14 Dňa 23. decembra 2013 žalobkyňa predložila Komisii druhú sťažnosť, pričom tvrdila, že rozhodcovský rozsudok predstavuje štátnu pomoc (pozri bod 2 vyššie).
- 15 Dňa 6. mája 2014 Komisia oznámila žalobkyni svoje predbežné posúdenie, podľa ktorého nie je potrebné pokračovať v prešetrovaní druhej sťažnosti. Listami z 20. mája a 6. júna 2014 žalobkyňa doručila Komisii doplňujúce pripomienky.
- 16 Komisia sporným listom (pozri bod 2 vyššie) informovala žalobkyňu o ukončení prešetrovania jej sťažnosti, a to v podstate z týchto dôvodov:

„Musíme konštatovať, že tvrdenia obsiahnuté vo Vašom liste zo 6. júna 2014 nie sú nové a boli už zohľadnené pri predbežnom posúdení uvedenom v našom liste zo 6. mája 2014. Svojím listom zo 6. júna 2014 ste totiž stále nepreukázali, že rozhodcovský súd je orgánom vykonávajúcim právomoci orgánu verejnej moci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že tak [žalobkyňa, ako aj vedľajší účastník konania] dobrovoľne využili rozhodcovské konanie bez toho, aby na tento účel existovala zákonná povinnosť. Uznávate tiež, že [žalobkyňa] (, a teda [grécky] štát) mali k dispozícii viacero možností stanovenia sadzby, ktorú má [žalobkyňa] účtovať [vedľajšiemu účastníkovi konania]. Vzhľadom na to, že rozhodcovský súd mal mandát na stanovenie sadzby v súlade so všeobecnými zásadami, ktorými sa riadi rozhodcovské konanie, ako aj s rozhodnutiami a usmerneniami, ktoré v tejto oblasti už skôr prijal [RAE], nezdá sa, že by [grécky] štát mohol mať rozhodujúci vplyv na rozhodcovský rozsudok. V dôsledku toho útvary GR

„Hospodárska súťaž“ trvajú na svojom stanovisku, ktoré bolo vyjadrené v liste zo 6. mája 2014 k neexistencii pripísateľnosti uvedeného rozsudku [gréckemu] štátu, keďže ste neposkytli dostatočné dôkazy na spochybnenie tohto stanoviska.

Pokiaľ ide o Vaše tvrdenia, že sadzba stanovená rozhodcovským súdom je nižšia ako náklady [žalobkyne], uvádzame, že Vaše tvrdenia týkajúce sa metodiky nákladov [nie sú] zlučiteľné s tvrdeniami gréckych orgánov, RAE a rozhodcovského súdu v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodcovský súd mal totiž osobitný mandát na stanovenie sadzby pokrývajúcej náklady [žalobkyne] a [žalobkyňa] mala príležitosť uplatniť svoje tvrdenia v tomto kontexte. [Uvedený rozsudok] výslovne uznáva, že [táto] sadzba... pokrýva náklady [žalobkyne] nad úroveň primeraného zisku, pričom zohľadňuje profil spotreby [vedľajšieho účastníka konania]. V dôsledku toho útvary GR „Hospodárska súťaž“ trvajú na svojom stanovisku, ktoré bolo vyjadrené v liste zo 6. mája 2014 k neexistencii selektívnej výhody vyplývajúcej z predmetného opatrenia, keďže ste neposkytli dostatočné dôkazy na spochybnenie tohto stanoviska.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti útvary GR „Hospodárska súťaž“ dospeli k záveru, že informácie obsiahnuté vo Vašom liste zo 6. júna [2014] neprinášajú nijaký dôkaz, ktorý by spochybňoval predbežné posúdenie uvedené v našom liste zo 6. mája 2014. Taktiež je potrebné spomenúť, že ste nám nepredložili nijaké doplňujúce alebo nové informácie, ktoré by preukazovali existenciu porušenia práva v oblasti štátnej pomoci.

Útvary GR „Hospodárska súťaž“ preto dospeli k záveru, že tieto informácie nie sú dostatočné na odôvodnenie nového prešetrenia Vašej sťažnosti.“

- 17 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 22. augusta 2014 žalobkyňa podala žalobu zapísanú do registra pod číslom T-639/14, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia Komisie o ukončení prešetrovania jej sťažností, ako je obsiahnuté v spornom liste.
- 18 Listom zo 7. októbra 2014 podaným do kancelárie Všeobecného súdu žalobkyňa a Komisia spoločne požiadali na základe článku 77 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 o prerušenie sporového konania na obdobie šiestich mesiacov, t. j. do 7. apríla 2015, aby Komisia mohla opätovne preskúmať otázky vznesené v žalobe. Tejto žiadosti sa vyhovel uznesením predsedu štvrtej komory Všeobecného súdu z 24. októbra 2014.
- 19 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. decembra 2014 vedľajší účastník konania podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie vo veci T-639/14.
- 20 Dňa 25. marca 2015 Komisia prijala prvé napadnuté rozhodnutie (pozri bod 3 vyššie).
- 21 Komisia na podporu prvého napadnutého rozhodnutia v bodoch 12 a 13 tohto rozhodnutia predovšetkým uviedla:

„V [druhej] sťažnosti [žalobkyňa] tiež odkazuje na [prvú sťažnosť]. V tejto [prvej] sťažnosti sa uvádza, že rozhodnutím RAE č. 346/2012, ktorým sa stanovila dočasná sadzba za elektrickú energiu dodávanú [vedľajšiemu účastníkovi konania] až do vyriešenia sporu medzi týmito dvomi stranami, týkajúceho sa uvedenej sadzby, sa [žalobkyňa] uložila povinnosť poskytovať elektrickú energiu [vedľajšiemu účastníkovi konania] za nižšiu cenu, než je trhovú cenu, a v dôsledku toho

došlo k poskytnutiu štátnej pomoci [vedľajšiemu účastníkovi konania]. Komisia však usudzuje, že keďže rozhodcovské rozhodnutie v celom rozsahu retroaktívne nahradilo dočasnú sadzbu, ktorú stanovil [RAE], [prvá] sťažnosť sa stala bezpredmetnou.

Toto rozhodnutie sa preto obmedzuje len na posúdenie [druhej] sťažnosti..., ktorá sa týka otázky, či bola na základe rozhodcovského rozsudku [vedľajšiemu účastníkovi konania] poskytnutá štátna pomoc v podobe nižšej sadzby elektrickej energie, než sú náklady.“

- 22 Komisia sa tak v rámci svojej analýzy obmedzila na posúdenie otázky, či stanovenie a uplatňovanie uvedenej sadzby zodpovedá poskytnutiu výhody vedľajšiemu účastníkovi konania v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tento účel preskúmala, či sa žalobkyňa ako verejnoprávny podnik tým, že súhlasila s vyriešením sporu s vedľajším účastníkom konania v rozhodcovskom konaní a s podriadením sa rozhodcovskému rozsudku, správala v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z kritéria súkromného investora (body 25 až 47 prvého napadnutého rozhodnutia). Dospela k záveru, že po prvé podmienky uplatnenia tohto kritéria sú v prejednávanej veci splnené, a preto nebola vedľajšiemu účastníkovi konania poskytnutá nijaká výhoda, a po druhé, že vzhľadom na to, že prvé napadnuté rozhodnutie odráža jej konečné stanovisko v tejto súvislosti, sporný list treba považovať za nahradený uvedeným rozhodnutím (body 48 a 49 tohto rozhodnutia).
- 23 Komisia teda konštatovala, že rozhodcovský rozsudok nepredstavuje štátnu pomoc (oddiel 4 prvého napadnutého rozhodnutia).
- 24 Listami z 27. apríla 2015 a 19. júna 2015, ktoré boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu, Komisia navrhla, aby Všeobecný súd konštatoval, že v dôsledku prvého napadnutého rozhodnutia sa žaloba proti spornému listu stala bezpredmetnou a že v tejto veci zastavuje konanie. Žalobkyňa predložila Všeobecnému súdu svoje pripomienky k tomuto návrhu listom z 3. júla 2015.
- 25 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2015 žalobkyňa podala žalobu zapísanú do registra pod číslom T-352/15, ktorou sa domáhala zrušenia prvého napadnutého rozhodnutia.
- 26 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. novembra 2015 vedľajší účastník konania podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie vo veci T-352/15.
- 27 Uznesením z 9. februára 2016, DEI/Komisia (T-639/14, neuverejnené, EU:T:2016:77, body 36 a 37), Všeobecný súd rozhodol, že konanie o žalobe vo veci T-639/14 sa zastavuje, a to najmä z dôvodu, že prvé napadnuté rozhodnutie formálne nahradilo sporný list, takže tento list „už nie je súčasťou právneho poriadku Európskej únie, keďže bol zrušený s účinnosťou od prijatia [uvedeného] rozhodnutia“. Rozhodol tiež, že konanie o návrhu vedľajšieho účastníka konania na vstup do konania sa zastavuje.
- 28 Dňa 22. apríla 2016 žalobkyňa podala proti tomuto uzneseniu odvolanie na Súdny dvor, ktoré bolo zapísané do registra pod číslom C-228/16 P.
- 29 Všeobecný súd (štvrtá komora) uznesením z 8. júna 2016, DEI/Komisia (T-352/15, neuverejnené, EU:T:2016:386), vyhovel návrhu vedľajšieho účastníka konania na vstup do konania ako vedľajší účastník vo veci T-352/15. Vedľajší účastník konania predložil vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a hlavní účastníci konania k nemu predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.

- 30 Rozsudkom z 31. mája 2017, DEI/Komisía (C-228/16 P, EU:C:2017:409, body 44 a 46), Súdny dvor zrušil uznesenie z 9. februára 2016, DEI/Komisía (T-639/14, neuverejnené, EU:T:2016:77), vrátil vec Všeobecnému súdu a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.
- 31 Po vyhlásení tohto rozsudku bola vec T-639/14, teraz označená číslom T-639/14 RENV, pridelená piatej komore Všeobecného súdu, ku ktorej bol pridelený sudca spravodajca.
- 32 Listom z 27. júla 2017 doručeným do kancelárie Všeobecného súdu žalobkyňa požiadala o spojenie vecí T-639/14 RENV a T-352/15 na účely ústnej časti konania. Komisia vyjadrila súhlas s týmto spojením vecí listom z 21. augusta 2017.
- 33 Dňa 14. augusta 2017 Komisia prijala druhé napadnuté rozhodnutie (pozri bod 4 vyššie).
- 34 Listami z 24. augusta 2017 doručenými do kancelárie Všeobecného súdu, teda po prijatí druhého napadnutého rozhodnutia, Komisia navrhla, aby Všeobecný súd na základe článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu konštatoval, že žaloby vo veciach T-639/14 RENV a T-352/15 sa stali bezpredmetnými a že konanie sa zastavuje. Listom z 27. októbra 2017 vedľajší účastník konania vyhlásil, že podporuje návrh Komisie na zastavenie konania vo veci T-352/15. Listami z toho istého dňa žalobkyňa uviedla, že namieta proti tomu, aby sa konanie v týchto veciach zastavilo.
- 35 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. novembra 2017 žalobkyňa podala žalobu zapísanú do registra pod číslom T-740/17, ktorou sa domáhala zrušenia druhého napadnutého rozhodnutia.
- 36 Dňa 21. decembra 2017 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania položil účastníkom konania otázku týkajúcu sa prípadného prerušenia konania vo veciach T-639/14 RENV a T-352/15, kým sa neskončí písomná časť konania vo veci T-740/17. Listami zo 4. a 8. januára 2018 Komisia a žalobkyňa uviedli, že nemajú námietky proti takémuto prerušeniu konania.
- 37 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. marca 2018 vedľajší účastník konania podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie vo veci T-740/17.
- 38 Uzneseniami zo 14. mája 2018 Všeobecný súd nariadil spojenie konania o návrhoch Komisie na zastavenie konania s konaním o veci samej a rozhodol, že o trovách konania vo veciach T-639/14 RENV a T-352/15 sa rozhodne v konaní o veci samej.
- 39 Uznesením z 12. júla 2018 predseda piatej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu vedľajšieho účastníka konania na vstup do konania ako vedľajší účastník vo veci T-740/17. Vedľajší účastník konania predložil vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a hlavní účastníci konania k nemu predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.
- 40 Rozhodnutím z 13. júla 2018 bolo prerušené iba konanie vo veci T-352/15 až do skončenia písomnej časti konania vo veci T-740/17.

- 41 Uznesením z 25. septembra 2018 vydaným vo veci T-639/14 RENV predseda piatej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu vedľajšieho účastníka konania na vstup do konania ako vedľajší účastník vo veci T-639/14. Vedľajší účastník konania predložil vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a hlavní účastníci konania k nemu predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.
- 42 Rozhodnutím predsedu Všeobecného súdu z 28. februára 2019 boli veci T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17 na základe článku 27 ods. 3 rokovacieho poriadku pridelené novému sudcovi spravodajcovi, ktorý zasadá v tretej komore.
- 43 Dňa 28. marca 2019 Všeobecný súd na návrh sudcu spravodajcu vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k prípadnému spojeniu vecí T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17 na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie ukončí. Listami zo 4. apríla 2019 Komisia vyjadrila súhlas so spojením uvedených vecí, pričom nepožiadala o dôverné zaobchádzanie s niektorými písomnosťami v spisoch. Listami z 25. apríla 2019 žalobkyňa vyjadrila svoj nesúhlas so spojením veci T-639/14 RENV s vecami T-352/15 a T-740/17 a požiadala o jej prejednanie v samostatnom konaní, pričom nepožiadala o dôverné zaobchádzanie s niektorými písomnosťami v spisoch.
- 44 Keďže podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku došlo k zmene v zložení komôr Všeobecného súdu a sudca spravodajca bol pridelený k tretej komore, prejednávane veci boli následne pridelené tejto tretej komore.
- 45 Všeobecný súd podľa článku 28 rokovacieho poriadku na návrh tretej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 46 Rozhodnutím predsedu tretej rozšírenej komory Všeobecného súdu z 26. februára 2020 boli veci T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17 v súlade s článkom 68 rokovacieho poriadku spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie ukončí.
- 47 Na návrh sudcu spravodajcu sa Všeobecný súd (tretia rozšírená komora) rozhodol začať ústnu časť konania.
- 48 Listom z 3. júna 2020 vedľajší účastník konania predložil pripomienky k správe pre pojednávanie, ktoré boli založené do spisu a doručené ostatným účastníkom konania.
- 49 V nadväznosti na žiadosť žalobkyne o odloženie pojednávania pôvodne stanoveného na 11. júna 2020 z dôvodu, že jej zamestnaní advokáti, konkrétne páni Oikonomou, Salaka a Synodinos, by sa nemohli zúčastniť pojednávania z dôvodu zákazu akéhokoľvek cestovania do zahraničia vydaného „nadriadeným orgánom spoločnosti DEI“ vo vzťahu k jej zamestnancom z dôvodu zdravotnej krízy, Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil žalobkyni písomnú otázku týkajúcu sa existencie prípadného pracovnoprávneho vzťahu medzi ňou a uvedenými zamestnanými advokátmi a ich oprávnenia na jej zastupovanie v rámci týchto konaní a vyzval ju, aby na túto otázku odpovedala písomne. Žalobkyňa odpovedala na túto otázku v stanovenej lehote.
- 50 Listom z 29. septembra 2020 žalobkyňa predložila pripomienky k správe pre pojednávanie obsahujúce osem príloh, pričom rozhodnutie o ich založení do spisu bolo odložené na neskôr.

- 51 Listom z 5. októbra 2020 vedľajší účastník konania predložil nové pripomienky k správe pre pojednávanie, ktoré boli založené do spisu a doručené ostatným účastníkom konania.
- 52 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočítané na pojednávaní, ktoré sa konalo 8. októbra 2020. Na pojednávaní predseda komory rozhodol, že pripomienky žalobkyne majú byť založené do spisu a doručené ostatným účastníkom konania a že má byť stanovená lehota, v ktorej majú predložiť svoje pripomienky, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.
- 53 Keďže ústna časť konania zostala po pojednávaní otvorená, Komisia a vedľajší účastník konania predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote a s ohľadom na článok 85 rokovacieho poriadku spochybnili prípustnosť pripomienok žalobkyne k správe pre pojednávanie vrátane ich príloh. V nadväznosti na rozhodnutie predsedu komory ukončiť ústnu časť konania žalobkyňa samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. januára 2021 požiadala Všeobecný súd o opätovné otvorenie uvedenej ústnej časti konania, aby mohla v rámci kontradiktórneho prejednávania zaujať stanovisko k týmto pripomienkam Komisie a vedľajšieho účastníka konania.

II. Návrhy účastníkov konania

A. Vec T-639/14 RENV

- 54 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil sporný list v rozsahu, v akom obsahuje rozhodnutie o zamietnutí jej sťažností,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 55 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- primárne rozhodol o zastavení konania,
 - subsidiárne zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 56 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré mu vznikli.

B. Vec T-352/15

- 57 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil prvé napadnuté rozhodnutie,

- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

58 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

- primárne rozhodol o zastavení konania,
- subsidiárne zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

C. Vec T-740/17

59 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil druhé napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

60 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu ako neprípustnú alebo ako nedôvodnú,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

61 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania, ktoré mu vznikli.

III. Právny stav

A. Úvodné pripomienky

- 62 Na úvod treba uviesť, že na účely vyriešenia sporov nie je potrebné rozhodnúť o otázke, či „zamestnaní advokáti“ žalobkyne, konkrétne páni Oikonomou, Salaka a Synodinos, sú podľa príslušnej gréckej právnej úpravy oprávnení zastupovať ju v týchto konaniach (pozri bod 49 vyššie), keďže toto zastupovanie v dostatočnej miere zabezpečujú páni Bourtzalas, Tagaras, Waelbroeck a Moumoutzi.
- 63 Okrem toho je vhodné posúdiť v prvom rade žalobu vo veci T-740/17, keďže jej výsledok môže mať vplyv na zachovanie predmetu sporov a záujmu žalobkyne na konaní vo veciach T-639/14 RENV a T-352/15.

B. O veci T-740/17

1. O prípustnosti

- 64 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania tvrdí, že žaloba je neprípustná z dôvodu, že po prvé žalobkyňa nie je ani priamo, ani osobne dotknutá druhým napadnutým rozhodnutím, po druhé toto rozhodnutie nemôže byť vzhľadom na neexistenciu záväzných právnych účinkov vo vzťahu k žalobkyni predmetom žaloby o neplatnosť a po tretie žalobkyňa nepreukázala záujem na konaní.
- 65 V prvej súvislosti Komisia v podstate tvrdí, že žalobkyňa nemá postavenie „príslušnej strany“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ alebo „zainteresovanej strany“ v zmysle článku 1 písm. h) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9). Na tento účel nie je postačujúca skutočnosť, že žalobkyňa bola sťažovateľkou alebo účastníkom správneho konania, ani skutočnosť, že bola povinná poskytnúť údajnú pomoc z vlastných zdrojov; žalobkyňa mala preukázať svoje postavenie konkurenta vedľajšieho účastníka konania ako podniku, ktorý je údajným príjemcom pomoci, čo neurobila. To isté platí, aj pokiaľ ide o skutočnosť, že je „nádržou, z ktorej sa čerpajú prostriedky na financovanie údajnej pomoci...“, keďže úspora nákladov členského štátu alebo ochrana verejného zdravia ako také nie sú cieľom pravidiel štátnej pomoci.
- 66 Podľa Komisie podporovanej vedľajším účastníkom konania žalobkyňa *a fortiori* nepreukázala existenciu podstatného zásahu údajnej pomoci do jej postavenia na trhu, takže žalobné dôvody smerujúce k spochybneniu dôvodnosti druhého napadnutého rozhodnutia sú neprípustné. Spresňuje hlavne, že táto údajná pomoc sa týka vzťahu, v rámci ktorého žalobkyňa dodáva elektrickú energiu vedľajšiemu účastníkovi konania, teda zákazníckeho vzťahu, a nie hospodárskej súťaže medzi týmito podnikmi. Hospodárska činnosť vedľajšieho účastníka konania a vplyv spornej sadzby na jeho súťažné postavenie patria do odvetvia metalurgie, ktoré nie je v prejednávanej veci relevantné, zatiaľ čo žalobkyňa pôsobí v odvetví výroby alebo dodávky elektrickej energie. Okrem toho, ako pripúšťa samotná žalobkyňa, prvý, druhý a štvrtý až siedmy žalobný dôvod, ktoré sa týkajú „porušenia článkov 107 a 108 ZFEÚ“, nepoukazujú na prípadné závažné ťažkosti. Napokon žalobkyňa nie je individualizovaná ani ako poskytovateľ údajnej pomoci, keďže ju nemožno považovať za miestny orgán, ktorý konal v rámci svojej legislatívnej a fiškálnej autonómie.
- 67 V druhej súvislosti sa Komisia domnieva, že druhé napadnuté rozhodnutie nemôže byť predmetom žaloby o neplatnosť zo strany žalobkyne z dôvodu, že toto rozhodnutie nevyvoláva záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa jej záujmov tým, že by podstatným spôsobom menili jej právne postavenie ako *de facto* poskytovateľa údajnej pomoci. Toto rozhodnutie nezaväzovalo grécky štát, keďže dospelo k záveru, že sporná sadzba nepatrí do pôsobnosti článku 107 ZFEÚ. Naopak, povinnosť žalobkyne účtovať túto sadzbu vyplýva z jej dobrovoľného záväzku rešpektovať rozhodcovský rozsudok a nie z tohto rozhodnutia. Podľa Komisie predmetné rozhodnutie plne vyhovuje gréckemu štátu, keďže zaručuje gréckym orgánom voľnosť pri uplatnení spornej sadzby bez začatia konania vo veci existujúcej pomoci. Žalobkyňa ako verejnoprávny podnik, ktorý poskytol údajnú pomoc, pritom nepatrí do kategórie žalobcov, ktorí môžu podať žalobu proti takémuto rozhodnutiu.
- 68 V tretej súvislosti sa Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania domnieva, že žalobkyňa nemá záujem na konaní proti druhému napadnutému rozhodnutiu. Toto rozhodnutie jej ako subjektu poskytujúcemu údajnú pomoc plne vyhovuje a povinnosť poskytnúť túto pomoc

vedľajšiemu účastníkovi konania vyplýva výlučne z rozhodcovského rozsudku. Podľa nej záujem, ktorý sa žalobkyňa snaží chrániť, nepatrí medzi ciele sledované právom v oblasti štátnej pomoci a jej postup je v rozpore s účelom článkov 107 a 108 ZFEÚ, ktoré sú založené na logike, podľa ktorej subjekt poskytujúci pomoc chce mať v tejto súvislosti najväčší rozhodovací priestor. Porovnáva stratégiu žalobkyne so stratégiou miestneho orgánu, ktorý podpísal zmluvu, ktorú už viac nepovažuje za rentabilnú, a vyhlasuje ju za štátnu pomoc, aby sa zbavil svojho záväzku. Toto správanie je v rozpore najmä s právnou zásadou, podľa ktorej sa nikto nemôže odvolávať na svoje vlastné nečestné konanie (*nemo auditur propriam turpitudinem allegans ou venire contra factum proprium*). Vedľajší účastník konania spresňuje, že žalobkyňa sa nesprávne a zneužívajúcim spôsobom odvoláva na záujem „súkromnej“ povahy, ktorý nie je chránený článkom 108 ZFEÚ, teda na svoje vlastné finančné záujmy, a nie na svoje postavenie „štátu“, ktorý ako jediný môže poskytnúť protiprávnu štátnu pomoc. Žalobkyňa v snahe odôvodniť svoj záujem na konaní má tendenciu vytvárať zámenu medzi na jednej strane jej vlastníctvom v rukách gréckeho štátu, ktorý ako jej väčšinový akcionár pravidelne schvaľuje jej sadzby pre odberateľov vysokého napätia, a na druhej strane jej „súkromným“ záujmom, pričom trvá na svojom nesprávnom tvrdení o existencii pomoci.

- 69 Žalobkyňa spochybňuje tvrdenia Komisie a vedľajšieho účastníka konania a domnieva sa, že predmetná žaloba je prípustná.
- 70 Najprv je potrebné posúdiť otázku, či druhé napadnuté rozhodnutie predstavuje napadnuteľný akt, ďalej otázku, či má žalobkyňa preukázateľný záujem na konaní, a napokon otázku, či má aktívnu legitimáciu na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 71 Po prvé podľa ustálenej judikatúry sa za „napadnuteľné akty“ v zmysle článku 263 ZFEÚ považujú všetky opatrenia prijímané inštitúciami Únie bez ohľadu na ich formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky. Pri určení, či napadnutý akt vyvoláva takéto účinky, sa treba zamerať na jeho podstatu. Tieto účinky treba posúdiť s ohľadom na objektívne kritériá, akým je obsah tohto aktu, prípadne zohľadniť okolnosti, za akých bol tento akt prijatý, ako aj právomoci inštitúcie, ktorá je jeho autorom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. februára 2014, Maďarsko/Komisia, C-31/13 P, EU:C:2014:70, body 54 a 55 a citovanú judikatúru, a z 25. októbra 2017, Rumunsko/Komisia, C-599/15 P, EU:C:2017:801, body 47 a 48). Okrem toho v prípade žaloby o neplatnosť podanej fyzickou alebo právnickou osobou, tak ako v prejednávanej veci, je potrebné, aby záväzné právne účinky napadnutého aktu boli spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobkyne tým, že podstatným spôsobom zmenia jej právne postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 72 V prejednávanom prípade druhé napadnuté rozhodnutie predstavuje rozhodnutie konštatujúce neexistenciu pomoci v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia 2015/1589, ktorého právne záväzný charakter vo vzťahu k jeho adresátovi, Helénskej republike, nie je v zmysle článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ sporný.
- 73 Komisia a vedľajší účastník konania v tejto súvislosti nesprávne tvrdia, že druhé napadnuté rozhodnutie nevyvoláva záväzné právne účinky vo vzťahu k žalobkyni.
- 74 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že článok 15 ods. 1 nariadenia 2015/1589 ukladá Komisii, aby hneď ako dotknuté osoby predložia dodatočné pripomienky alebo ako uplynie primeraná lehota, ukončila fázu predbežného preskúmania prijatím rozhodnutia podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, teda prijatím rozhodnutia konštatujúceho neexistenciu pomoci, ako je to

v prejednávanej veci, rozhodnutia o nevznesení námietok alebo rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisía, C-521/06 P, EU:C:2008:422, body 37 až 40; zo 16. decembra 2010, Athinaïki Techniki/Komisía, C-362/09 P, EU:C:2010:783, bod 63, a z 31. mája 2017, DEI/Komisía, C-228/16 P, EU:C:2017:409, bod 29). Z toho nevyhnutne vyplýva, že takéto rozhodnutie má záväzné právne účinky v zmysle článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ aj vo vzťahu k takejto dotknutej osobe.

- 75 Navyše na základe uplatnenia tejto judikatúry na skutkové okolnosti veci T-639/14 RENV Súdny dvor rozhodol, že Komisia prijatím sporného listu prijala akt o odložení veci, ktorým rozhodla, že fáza predbežného preskúmania začatá na základe sťažnosti žalobkyne sa ukončuje, konštatovala, že začaté vyšetrovanie neumožnilo dospieť k záveru o existencii pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ, a odmietla tak začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené článkom 108 ods. 2 ZFEÚ. Podľa Súdneho dvora tým Komisia zaujala konečné stanovisko k návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala konštatovania porušenia článkov 107 a 108 ZFEÚ. Spresnil, že s prihliadnutím na to, že sporný list zabránil žalobkyni predložiť pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, vyvolal tým záväzné právne účinky, ktorými mohli byť dotknuté záujmy žalobkyne. Na základe toho dospel k záveru, že toto rozhodnutie predstavuje napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. mája 2017, DEI/Komisía, C-228/16 P, EU:C:2017:409, body 30 a 31 a citovanú judikatúru).
- 76 Treba konštatovať, že to isté platí aj pre druhé napadnuté rozhodnutie, ktoré má podľa vlastných slov Komisie nahradiť tak sporný list, ako aj prvé napadnuté rozhodnutie.
- 77 Toto posúdenie nie je spochybnené tvrdeniami uvádzanými Komisiou a vedľajším účastníkom konania.
- 78 Po prvé Komisia sa na podporu svojej argumentácie nemôže odvolávať na judikatúru, podľa ktorej predpokladom napadnuteľnosti aktu je, že účelom tohto aktu je vyvolať záväzné právne účinky, ktoré sa môžu dotknúť záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom menia jeho právne postavenie (pozri rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisía, C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 29 a citovanú judikatúru), keďže táto argumentácia je v rozpore s judikatúrou pripomenutou v bode 75 vyššie, ako aj so skutočnosťou, že druhé napadnuté rozhodnutie na účely odloženia sťažností žalobkyne zamietla jej žiadosť o preskúmanie otázky, či sporná sadzba zahŕňa poskytnutie výhody, a teda o kvalifikovanie výsledku rozhodcovského konania ako opatrenia pomoci.
- 79 Po druhé Komisia a vedľajší účastník konania nemôžu platne tvrdiť, že žalobkyňa nie je „príslušnou stranou“ alebo „zainteresovanou stranou“, ktorej právne postavenie nie je dotknuté, lebo nie je chránené právom v oblasti štátnej pomoci, najmä z dôvodu, že druhé napadnuté rozhodnutie v skutočnosti úplne vyhovuje gréckemu štátu, s ktorým sa žalobkyňa stotožňuje na základe svojho postavenia verejnoprávneho podniku ovládaného gréckymi orgánmi.
- 80 Súdny dvor vo svojom rozsudku z 31. mája 2017, DEI/Komisía (C-228/16 P, EU:C:2017:409, body 29 až 31), v súlade s pojmom „zainteresovaná strana“ uvedeným v článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 vychádzal zo širokého chápania „dotknutej osoby“, zahŕňajúceho všetky osoby, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, vrátane sťažovateľa, ktorého sťažnosť je základom pre začatie fázy predbežného preskúmania. V prejednávanej veci tak zdôraznil, že sporný list vyvolal záväzné právne účinky, ktorými mohli byť záujmy žalobkyne dotknuté tým, že sporný list jej zabránil predložiť pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania podľa

článku 108 ods. 2 ZFEÚ, čo nevyhnutne znamená, že Súdny dvor uznal jej postavenie dotknutej osoby v zmysle tohto ustanovenia. Toto posúdenie sa vzťahuje *mutatis mutandis* na druhé napadnuté rozhodnutie, ktoré malo nahradiť sporný list. Preto treba zamietnuť tvrdenie, že Súdny dvor vo svojom rozsudku neskúmal, či je žalobkyňa dotknutou osobou.

- 81 Toto posúdenie je podporené judikatúrou, podľa ktorej sa pojem dotknutá osoba v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ má vykladať extenzívne (rozsudok zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia, 323/82, EU:C:1984:345, bod 16). Rovnako použitie výrazu „najmä“ v článku 1 písm. h) nariadenia 2015/1589 poukazuje na to, že uvedené ustanovenie obsahuje len demonštratívny výpočet osôb, ktoré možno kvalifikovať ako zainteresované strany, takže tento pojem odkazuje na neurčitý okruh adresátov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2019, Copebi, C-505/18, EU:C:2019:500, bod 34 a citovanú judikatúru). V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že toto ustanovenie nevylučuje, aby sa určitý podnik, ktorý nie je priamym konkurentom príjemcu pomoci, považoval za dotknutú osobu, pokiaľ tvrdí, že jeho záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci a že na tento účel postačuje, ak tento podnik na požadovanej právnej úrovni preukáže, že pomoc môže mať konkrétny dosah na jeho postavenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 63 až 65 a citovanú judikatúru).
- 82 Tvrdenie Komisie a vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého treba z pojmu dotknutá osoba vylúčiť osoby, ktoré nie sú v konkurenčnom vzťahu s údajným príjemcom predmetnej pomoci, treba preto zamietnuť.
- 83 Naopak, na to, aby sa osoby mohli považovať za dotknuté osoby, stačí, aby tvrdili, že ich záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím uvedenej pomoci (pozri bod 81 vyššie). O taký prípad ide aj v prejednávanej veci, keďže podľa žalobkyne jednak rozhodcovský rozsudok, ktorým sa stanovila sporná sadzba, ju zaväzuje poskytovať vedľajšiemu účastníkovi konania protiprávnu pomoc, pričom jej zároveň spôsobuje finančné straty, a jednak z dôvodu odloženia jej sťažnosti najmä druhým napadnutým rozhodnutím jej bola odňatá možnosť predložiť jej pripomienky v tejto súvislosti v rámci konania vo veci formálneho zisťovania.
- 84 Z toho vyplýva, že v rozsahu, v akom žalobkyňa na základe článku 24 ods. 2 v spojení s článkom 12 ods. 1 prvým pododsekom a článkom 15 ods. 1 nariadenia 2015/1589 tvrdí, že sporná sadzba predstavuje pomoc zakázanú článkom 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorou sú dotknuté jej hospodárske záujmy, má postavenie „zainteresovanej strany“ v zmysle článku 1 písm. h) toho istého nariadenia, resp. „príslušnej strany“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ktorej napadnuté akty, ktorými boli odložené jej sťažnosti, zabránili predložiť pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania.
- 85 Argumentáciu Komisie a vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorej druhé napadnuté rozhodnutie neovplyvňuje ani právne postavenie, ani záujmy žalobkyne ako dotknutej osoby, treba teda zamietnuť.
- 86 Po druhé z ustálenej judikatúry vrátane judikatúry v oblasti štátnej pomoci vyplýva, že žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, aby samotné zrušenie aktu bolo spôsobilé vyvolať právne následky a aby tak žaloba mohla svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal. Okrem toho takýto právny záujem musí byť skutočný a posudzuje sa ku dňu, keď bola žaloba podaná (pozri v tomto zmysle rozsudky zo

17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, body 55 a 56, a zo 7. novembra 2018, BPC Lux 2 a i./Komisia, C-544/17 P, EU:C:2018:880, body 28 a 29 a citovanú judikatúru).

- 87 V prejednávanej veci Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú existenciu záujmu žalobkyne na konaní, pričom uvádzajú v podstate rovnaké dôvody, aké uvádzajú na podporu svojho nepodloženého tvrdenia, že druhé napadnuté rozhodnutie nepredstavuje napadnuteľný akt.
- 88 Z úvah uvedených v bodoch 71 až 85 vyššie však vyplýva, že žaloba podaná žalobkyňou smeruje proti aktu, ktorý jej spôsobuje ujmu tým, že zasahuje do jej právneho postavenia a do jej záujmov, a jeho zrušenie jej teda môže priniesť prospech už preto, že podľa článku 266 prvého odseku ZFEÚ môže viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 89 V tejto súvislosti nemožno prijať argumentáciu Komisie a vedľajšieho účastníka konania, ktorá je založená na zámene medzi gréckym štátom a žalobkyňou s cieľom pripísať jej údajnú spokojnosť gréckych orgánov s výsledkom rozhodcovského konania, ako aj na porovnaní postavenia žalobkyne s postavením miestneho orgánu. Žalobkyňa totiž podrobne vysvetlila dôvody, prečo sa domnieva, že jednak jej ekonomická situácia bola dotknutá rozhodcovským rozsudkom v rozsahu, v akom jej uložil povinnosť účtovať sumu za dodávku elektrickej energie vedľajšiemu účastníkovi konania pod úrovňou jej výrobných nákladov, a jednak, že napadnuté akty, ktorými boli odložené jej sťažnosti, jej zabránili predložiť pripomienky v konaní vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Pokiaľ ide o túto argumentáciu, z judikatúry pripomenutej v bodoch 74 a 75 vyššie vyplýva, že prípadné zrušenie najmä druhého napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že Komisia mala pochybnosti alebo závažné ťažkosti, pokiaľ ide o existenciu štátnej pomoci, môže priniesť prospech žalobkyňi práve preto, že môže zaviazat Komisiu na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, v rámci ktorého by sa žalobkyňa mohla dovolávať procesných záruk, ktoré sú jej priznané na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 52).
- 90 V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenie Komisie a vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého záväzné právne účinky spôsobujúce ujmu žalobkyňi nemožno pripísať druhému napadnutému rozhodnutiu, ale rozhodcovskému rozsudku, keďže uvedené rozhodnutie zamietá žiadosť žalobkyne o kvalifikovanie výsledku rozhodcovského konania ako opatrenia pomoci a žalobkyňa vytýka Komisii práve to, že v tomto rozhodnutí nepreskúmala otázku, či sporná sadzba zahŕňa poskytnutie výhody (pozri bod 78 vyššie). Toto posúdenie nie je spochybnené skutočnosťou, že žalobkyňa dobrovoľne predložila spor s vedľajším účastníkom konania na rozhodcovské konanie, keďže tento postup nevyhnutne neznamená, že vopred súhlasí s jeho výsledkom, o čom navyše svedčí skutočnosť, že uvedený rozsudok neúspešne napadla na Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény).
- 91 Komisia sa nemôže dovolávať ani porušenia právnej zásady, podľa ktorej sa nikto nemôže odvolávať na svoje vlastné nečestné konanie. Toto tvrdenie je len inou verziou tvrdenia, ktoré má zameniť situáciu žalobkyne so situáciou gréckeho štátu a pripísať jej prípadnú spokojnosť gréckych orgánov s výsledkom rozhodcovského konania, takže ani toto tvrdenie nemôže uspieť. Z rovnakých dôvodov treba zamietnuť tvrdenie vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého sa žalobkyňa nesprávne a zneužívajúcim spôsobom odvoláva na údajný „súkromný (finančný) záujem“, ktorý nie je chránený právom v oblasti štátnej pomoci z dôvodu, že jej záujmy sa zamieňajú so záujmami gréckeho štátu, ktorý ju ovláda.

- 92 V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že žalobkyňa má preukázateľný záujem na konaní proti druhému napadnutému rozhodnutiu.
- 93 Po tretie, pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobkyne na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, treba pripomenúť, že Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania spochybňuje tak priamu, ako aj osobnú dotknutosť žalobkyne druhým napadnutým rozhodnutím v zmysle tohto ustanovenia, a to najmä z dôvodu, že žalobkyňa nie je ani „dotknutou osobou“, ani konkurenčným podnikom vedľajšieho účastníka konania, ktorého postavenie na trhu môže byť podstatným spôsobom zasiahnuté údajnou pomocou.
- 94 Z dôvodov uvedených v bodoch 79 až 84 vyššie však treba hneď na úvod zamietnuť argumentáciu Komisie a vedľajšieho účastníka konania, ktorá smeruje k spochybneniu postavenia žalobkyne ako zainteresovanej strany alebo dotknutej osoby. Treba teda konštatovať, že žalobkyňa predstavuje takúto dotknutú osobu na účely určenia jej aktívnej legitimácie.
- 95 Podľa ustálenej judikatúry totiž na uznanie prípustnosti žaloby podanej proti rozhodnutiu prijatému na základe článku 4 ods. 2 alebo 3 nariadenia 2015/1589 stačí, aby žalobca bol „dotknutou osobou“, ktorá má svojou žalobou v úmysle zabezpečiť výkon svojich procesných práv, ktoré by mala po začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Presnejšie, v rámci žaloby podanej proti takémuto rozhodnutiu závisí jeho zákonnosť od preskúmania otázky, či existujú závažné ťažkosti pri určení existencie pomoci alebo pochybnosti o zlučiteľnosti takejto pomoci s vnútorným trhom, ktoré musia viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania, na ktorom sa môžu zúčastniť dotknuté osoby v zmysle článku 1 písm. h) uvedeného nariadenia. V dôsledku toho akákoľvek dotknutá osoba v zmysle tohto ustanovenia je priamo a osobne dotknutá takýmto rozhodnutím z dôvodu, že ako príjemca procesných záruk stanovených v článku 108 ods. 2 ZFEÚ a v článku 6 ods. 1 tohto nariadenia môže dosiahnuť ich dodržanie iba vtedy, keď má možnosť napadnúť uvedené rozhodnutie na súde Únie. Podľa tejto judikatúry tak osobitné postavenie dotknutej osoby v zmysle článku 1 písm. h) tohto nariadenia, ktoré je spojené s osobitným predmetom žaloby, v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ postačuje na individualizovanie žalobcu, ktorý spochybňuje rozhodnutie prijaté na základe článku 4 ods. 2 alebo 3 tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 47 a 48 a citovanú judikatúru, a z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 41).
- 96 Ak sú tieto podmienky splnené ako v prejednávanej veci, nie je potrebné preskúmať otázku, v ktorej panuje medzi účastníkmi konania výrazná nezhoda, či je možné kvalifikovať žalobkyňu ako konkurenčný podnik vedľajšieho účastníka konania, aby sa jej priznala aktívna legitimácia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Samotná skutočnosť, že žalobcu možno považovať za „dotknutú osobu“ v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ, totiž nemôže byť postačujúca na uznanie prípustnosti žaloby iba v prípade, keď žalobca spochybňuje dôvodnosť sporného rozhodnutia ako takého, pričom v takom prípade musí preukázať, že má osobitné postavenie v zmysle rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17, s. 223), a najmä, že pomoc, ktorá je predmetom tohto rozhodnutia, predstavuje podstatný zásah do jeho postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, bod 37).
- 97 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že ak sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia prijatého podľa článku 4 ods. 2 alebo 3 nariadenia 2015/1589, v podstate napáda skutočnosť, že toto rozhodnutie bolo prijaté bez toho, aby táto inštitúcia začala konanie vo veci formálneho zisťovania, čím

porušila jeho procesné práva. Na podporu takejto žaloby môže žalobca uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že posúdenie informácií a dôkazov, ktoré Komisia mala alebo mohla mať k dispozícii vo fáze predbežného preskúmania, muselo vyvolať závažné ťažkosti pri určovaní existencie štátnej pomoci alebo pochybnosti o zlučiteľnosti takejto pomoci s vnútorným trhom bez toho, aby to malo za následok zmenu predmetu žaloby alebo zmenu podmienok jej prípustnosti. Naopak, podľa tejto judikatúry existencia takýchto pochybností je práve dôkazom, ktorý sa musí predložiť na preukázanie toho, že Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj v článku 6 ods. 1 nariadenia 2015/1589 (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 59 a citovanú judikatúru; z 3. septembra 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a i./Komisia, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 81, a z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, body 45 a 46).

- 98 V prípade žaloby, ktorá napáda zákonnosť rozhodnutia prijatého na základe článku 4 ods. 2 alebo 3 nariadenia 2015/1589 bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania, je preto v zásade potrebné preskúmať všetky výhrady a tvrdenia predložené žalobcom v rámci uplatnených žalobných dôvodov, aby bolo možné posúdiť otázku, či umožňujú identifikovať závažné ťažkosti alebo pochybnosti, vzhľadom na ktorých existenciu bola Komisia povinná začať uvedené konanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, body 45, 46 a 49 a citovanú judikatúru).
- 99 V prejednávanej veci Komisia spochybňuje, že predmetná žaloba má za cieľ iba vyjadriť pochybnosti a zabezpečiť procesné záruky žalobkyne v rámci konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ. V podstate spresňuje, že cieľom dôvodov neplatnosti uvedených na podporu tejto žaloby je v skutočnosti spochybniť dôvodnosť druhého napadnutého rozhodnutia, takže žalobkyňa mala preukázať svoju aktívnu legitímáciu v zmysle rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17, s. 223), a najmä podstatný zásah do svojho postavenia na trhu ako konkurenčného podniku.
- 100 Je pravda, že na rozdiel od žalôb vo veciach T-639/14 RENV a T-352/15 žaloba vo veci T-740/17 neobsahuje samostatnú úvodnú časť, ktorá by predchádzala dôvodom neplatnosti spresňujúcim predmet tejto žaloby, ktorý spočíva v dovolávaní sa existencie „pochybností“ alebo „závažných ťažkostí“. Nič to však nemení na tom, že body 35 a 36 tejto žaloby odkazujú na judikatúru týkajúcu sa pojmu „závažné ťažkosti“ v kontexte prípustnosti. Navyše druhý a štvrtý až siedmy dôvod neplatnosti obsahujú výslovné analogické odkazy, ktoré spresňujú, že ich cieľom je preukázať existenciu „[vážnych] pochybností“ alebo „závažných ťažkostí“, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania (pozri body 65, 91, 116, 129, 143, 148, 163, 187, 205 a 225 tejto žaloby). Skutočnosť, že analogické spresnenie nie je uvedené v opise prvého a tretieho žalobného dôvodu, nevyvracia toto posúdenie, keďže tieto žalobné dôvody, a to údajné porušenie jednak požiadaviek vyplývajúcich z rozsudku z 31. mája 2017, DEI/Komisia (C-228/16 P, EU:C:2017:409), a jednak povinnosti odôvodnenia a náležitého a úplného preskúmania prejednávanej veci, majú v podstate formálnu a procesnú povahu a sú spojené práve s povinnosťou Komisie odôvodniť neexistenciu pochybností o existencii štátnej pomoci alebo neexistenciu závažných ťažkostí pri prešetrovaní veci.
- 101 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné vyvodiť záver, že táto žaloba je prípustná v rozsahu, v akom má za cieľ zabezpečiť procesné záruky žalobkyne, ktoré by ako dotknutá osoba mala v prípade začatia konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.

- 102 V tejto súvislosti treba uvedené dôvody neplatnosti vnímať tak, že ich cieľom je preukázať existenciu pochybností v zmysle článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589 alebo závažných ťažkostí v zmysle judikatúry (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, EU:T:2008:29, bod 328, a z 9. septembra 2020, Kerkosand/Komisia, T-745/17, EU:T:2020:400, bod 106), ktoré mali viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania. V tomto kontexte je vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 97 vyššie irelevantné, že niektoré z týchto žalobných dôvodov sú formulované v zmysle (zjavného) porušenia právneho predpisu alebo obsahujú výhrady smerujúce ku konštatovaniu (zjavne) nesprávneho posúdenia, keďže uznanie takéhoto porušenia alebo takéhoto nesprávneho posúdenia nevyhnutne zahŕňa uznanie existencie pochybností alebo závažných ťažkostí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2011, Belgicko/Deutsche Post a DHL International, C-148/09 P, EU:C:2011:603, body 58 až 66).
- 103 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že žalobkyňa preukázala aktívnu legitimáciu podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ a že žalobu treba vyhlásiť za prípustnú bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či druhé napadnuté rozhodnutie predstavuje „regulačný akt“.

2. O veci samej

a) O dôvodoch neplatnosti a o rozsahu preskúmania materiálnej zákonnosti

- 104 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby sedem dôvodov neplatnosti.
- 105 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka Komisii, že nesprávne vykladala rozsudok z 31. mája 2017, DEI/Komisia (C-228/16 P, EU:C:2017:409).
- 106 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa vytýka Komisii, že nesprávne vykonala povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589, a predovšetkým porušila jej právo byť vypočutá, ako je zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie.
- 107 V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa namieta voči nedostatočnému a rozpornému odôvodneniu, ako aj voči porušeniu povinnosti preskúmať relevantné skutkové a právne okolnosti, pokiaľ ide o posúdenie, podľa ktorého najmä rozhodcovská zmluva definovala „jasné a objektívne parametre“.
- 108 Štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa namieta proti „zjavne“ nesprávnemu právnemu posúdeniu pri uplatnení kritéria obozretného súkromného investora a pri výklade článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ v súvislosti s konštatovaním, že sporná sadzba bola „logickým dôsledkom“ týchto parametrov.
- 109 Piatym žalobným dôvodom žalobkyňa jednak namieta proti „zjavne“ nesprávnemu právnemu posúdeniu pri výklade a uplatnení článkov 107 a 108 ZFEÚ, ktorým je poznačené zistenie, že Komisia nemala povinnosť vykonať komplexné ekonomické posúdenia, a jednak proti „zjavne“ nesprávnemu právnemu posúdeniu a zjavne nesprávnemu posúdeniu skutkových okolností v rozsahu, v akom Komisia nepreskúmala rozhodujúce skutočnosti pre konštatovanie existencie štátnej pomoci.

- 110 Šiestym žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 2 ZFEÚ tým, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, pokiaľ ide o uplatniteľnosť kritéria obozretného súkromného investora v trhovom hospodárstve (prvá časť) a uplatnenie uvedeného kritéria (druhá časť).
- 111 Siedmym žalobným dôvodom žalobkyňa vytyka Komisii, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výklade a uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, že porušila svoju povinnosť odôvodnenia a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností tým, že nevyhovela jej prvej sťažnosti podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ z dôvodu, že táto sťažnosť sa v nadväznosti na rozhodcovský rozsudok stala bezpredmetnou.
- 112 Pokiaľ ide o rozsah preskúmania zákonnosti, ktoré má Všeobecný súd v tejto súvislosti vykonať, treba pripomenúť, že článok 108 ods. 3 ZFEÚ a článok 4 nariadenia 2015/1589 zavádzajú fázu predbežného preskúmania oznámených opatrení pomoci. Na záver tejto fázy Komisia konštatuje, že toto opatrenie buď nepredstavuje pomoc, alebo patrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V tomto poslednom prípade opatrenie buď nevyvolá pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom, alebo ich naopak bude vyvolávať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 43).
- 113 Pokiaľ Komisia na konci fázy predbežného preskúmania prijme rozhodnutie, v ktorom konštatuje, že štátne opatrenie nepredstavuje pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, takisto implicitne odmieta začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Táto zásada sa uplatňuje tak v prípade, ak sa rozhodnutie prijme z dôvodu, že Komisia považuje pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589, takzvané „rozhodnutie o nevznesení námietok“, ako aj v prípade, ak sa domnieva ako v prejednávanej veci, že opatrenie nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a preto nepredstavuje štátnu pomoc podľa článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia/Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, bod 50 a citovanú judikatúru, a z 19. júna 2019, Ja zum Nürburgring/Komisia, T-373/15, EU:T:2019:432, bod 111 a citovanú judikatúru).
- 114 Na druhej strane z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ Komisia nemôže po úvodnom preskúmaní v rámci konania podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ dospieť k presvedčeniu, že opatrenie štátnej pomoci buď nie je „pomocou“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, alebo ak aj je kvalifikované ako pomoc, je zlučiteľné so Zmluvou o FEÚ, alebo ak jej toto konanie neumožnilo prekonať všetky závažné ťažkosti, ktoré vznikli pri posúdení zlučiteľnosti skúmaného opatrenia, je táto inštitúcia povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, pričom v tomto ohľade nedisponuje voľnou úvahou. Táto povinnosť zodpovedá povinnosti zakotvenej v článku 4 ods. 4 nariadenia 2015/1589, podľa ktorého je Komisia povinná začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ak predmetné opatrenie vyvoláva pochybnosti o svojej zlučiteľnosti s vnútorným trhom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, EU:C:2008:757, body 113 a 185 a citovanú judikatúru, uznesenie z 25. júna 2019, Fred Olsen/Naviera Armas, C-319/18 P, neuverejnené, EU:C:2019:542, bod 30, a rozsudok z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 57).
- 115 Pojem závažné ťažkosti sa zhoduje s pojmom pochybnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, EU:T:2008:29, bod 328, a z 9. septembra 2020, Kerkosand/Komisia, T-745/17, EU:T:2020:400, bod 106) a má objektívnu povahu. Existenciu takýchto ťažkostí treba skúmať nielen za okolností, za akých došlo k prijatiu rozhodnutia Komisie vydaného po skončení predbežného preskúmania, ale aj na základe posúdení, o ktoré sa Komisia

opierala. Z toho vyplýva, že zákonnosť rozhodnutia o nevznesení námietok založeného na článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589 závisí od toho, či posúdenie informácií a skutočností, ktorými Komisia disponovala v priebehu predbežného posudzovania oznámeného opatrenia, mohlo objektívne vyvolať pochybnosti v súvislosti s jeho zlučiteľnosťou so spoločným trhom, pretože v prípade takýchto pochybností treba začať konanie vo veci formálneho zisťovania, na ktorom sa môžu zúčastniť dotknuté osoby v zmysle článku 1 písm. h) uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a i./Komisia, C-817/18 P, EU:C:2020:637, body 79 a 80 a citovanú judikáciu, a z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 58 a citovanú judikáciu).

- 116 Judikácia totiž v tejto súvislosti ešte spresnila, že zákonnosť takéhoto rozhodnutia sa musí posudzovať v závislosti od informácií, ktoré Komisia mohla mať k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala, pričom informáciami, ktoré „mohla mať k dispozícii“, sú informácie, ktoré sa javia ako relevantné pre posúdenie, ktoré sa má vykonať a ktorých predloženie mohla na základe svojej žiadosti dosiahnuť počas fázy predbežného preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Komisia/Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, body 70 a 71).
- 117 Dôkaz o existencii závažných ťažkostí alebo pochybností prináleží žalobcovi, ktorý ho môže predložiť na základe súboru súhlasných nepriamych dôkazov, najmä namietaním a preukázaním nedostatočnosti alebo neúplnosti preskúmania vykonaného Komisiou vo fáze predbežného preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a i./Komisia, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 82 a citovanú judikáciu, a z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, body 59 a 60 a citovanú judikáciu).
- 118 Na základe pojmov pochybnosti alebo závažné ťažkosti v zmysle judikáture uvedenej v bodoch 112 až 116 vyššie je potrebné spoločne preskúmať tretí až piaty žalobný dôvod v rozsahu, v akom spochybňujú druhé napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že dostatočne neodpovedalo na sťažnosti žalobkyne, hoci v týchto sťažnostiach tvrdila, že rozhodcovský rozsudok tým, že stanovil spornú sadzbu, poskytol vedľajšiemu účastníkovi konania výhodu, ktorá nezodpovedá trhovým podmienkam, a napriek tomu odmietlo začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

b) O treťom až piatom žalobnom dôvode

1) Pripomenutie hlavných tvrdení účastníkov konania v rámci tretieho žalobného dôvodu

- 119 Na podporu tretieho žalobného dôvodu, založeného na nedostatku a rozpornosti odôvodnenia, ako aj na porušení povinnosti preskúmať relevantné skutkové a právne okolnosti, žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia v bode 48 druhého napadnutého rozhodnutia nesprávne vykladala znenie druhej sťažnosti, ktorá sa netýkala otázky, či jej rozhodnutie predložiť spor na rozhodcovské konanie predstavovalo štátnu pomoc, ale otázky, či takúto pomoc predstavovala sporná sadzba uložená rozhodcovským rozsudkom. Druhé napadnuté rozhodnutie je vzhľadom na chýbajúci dostatočný opis posúdenia relevantných skutkových a právnych okolností a dôvodov zmeny prístupu Komisie v porovnaní s prístupom, ktorý zaujala vo svojom rozhodnutí 2010/460/ES z 19. novembra 2009 o opatreniach štátnej pomoci C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), ktoré Taliansko poskytlo v prospech Alcoa Trasformazioni [oznámené pod číslom K(2009) 8112] (Ú. v. EÚ L 227, 2010, s. 62, ďalej len „rozhodnutie Alcoa“), označené nedostatkom a rozpornosťou odôvodnenia. Podľa žalobkyne Komisia tým, že neoverila

opodstatnenosť spôsobu výpočtu a výšky spornej sadzby a obmedzila sa na záver, že žalobkyňa konala s ohľadom na parametre, ktoré ju viedli k predloženiu sporu na rozhodcovské konanie, ako obozretný súkromný investor, podstatne sa odchyľila od svojho prístupu prijatého v odôvodnení 154 rozhodnutia Alcoa, a to bez toho, aby túto zmenu osobitne odôvodnila.

- 120 Podľa žalobkyne sa v bode 43 druhého napadnutého rozhodnutia nesprávne uvádza, že rozhodcovská zmluva, na základe ktorej mal rozhodcovský súd vykonať „aktualizáciu“ a „úpravu“ návrhu zmluvy o dodávke elektrickej energie a dospieť tak k uplatniteľným tarifným podmienkam, stanovila „jasné a objektívne parametre“, aj keď dostatočné odôvodnenie by vyžadovalo starostlivé a vážne posúdenie uvedených parametrov. Poznamenáva, že bod 42 uvedeného rozhodnutia sa obmedzuje na odkaz na „základné zásady tvorby cien elektrickej energie pre odberateľov vysokého napätia“ a na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok mal podľa rozhodcovskej zmluvy zabezpečiť, aby tarifné podmienky zodpovedali nielen profilu spotreby vedľajšieho účastníka, ale tiež pokrývali „aspoň“ jej náklady. Spochybňuje „jasnú a objektívnu“ povahu týchto parametrov najmä vzhľadom na potrebu stanoviť tarifné podmienky pomocou aritmetického výpočtu a na použitie vágneho výrazu „aspoň“. Aj za predpokladu, že by výklad uvedených kritérií nebol nejednoznačný, spôsob, akým sa majú tieto kritériá kombinovať, zostáva úplne nejasný a subjektívny. Okrem toho žalobkyňa zdôrazňuje, že ona aj vedľajší účastník konania vyjadrili v rozhodcovskej zmluve svoju nezhodu v otázke, či rozhodcovský súd má, alebo nemá zohľadniť rozsudok č. 8/2010 a či má „aktualizovať“, „upraviť“ alebo „stanoviť“ tarifné podmienky na obdobie pred alebo po 6. júni 2011. Rozhodcovský súd teda vôbec nedisponoval „jasnými a objektívnymi parametrami“, ale vychádzal z textov, ktorých výklad ponechával priestor na veľkú neistotu a voľnú úvahu. Komisia pritom nevykonala dôkladnú analýzu týchto parametrov a dostatočne nevysvetlila svoju analýzu, podľa ktorej boli tieto kritériá „jasné a objektívne“. O to viac je nedostatočne odôvodnené tvrdenie, podľa ktorého uvedené „jasné a objektívne parametre... obmedzili voľnú úvahu ponechanú rozhodcovskému súdu“ (body 39 a 42 druhého napadnutého rozhodnutia). Komisia nespresnila, či bolo toto „obmedzenie“ bezprostredným dôsledkom týchto parametrov, ani to, že tieto parametre vylučovali existenciu voľnej úvahy rozhodcovského súdu, ani to, v čom bola táto právomoc obmedzená.
- 121 Podľa žalobkyne je tvrdenie uvedené v bode 45 druhého napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sporná sadzba bola „logickým dôsledkom“ predmetných parametrov, absolútne neodôvodnené. Uvádza, že takéto tvrdenie je najmä nezlučiteľné s analýzou, podľa ktorej konala ako obozretný súkromný investor, keď predložila spor na rozhodcovské konanie. Domnieva sa, že rozhodnutie využiť rozhodcovské konanie nemožno považovať za obozretné, ak je jeho výsledok vopred oznámený ako nepriaznivý pre toho, kto toto rozhodnutie prijal, teda v prejednávanej veci výsledok spočívajúci v stanovení sadzby, ktorá nepokrýva jej náklady. Druhé napadnuté rozhodnutie teda obsahuje zjavný rozpor v dôvodoch, ktorý ešte viac zdôrazňuje povinnosť Komisie meritórne preskúmať otázku, či sporná sadzba predstavovala štátnu pomoc.
- 122 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania namieta, že väčšina tvrdení žalobkyne má za cieľ spochybniť dôvodnosť odôvodnenia uvedeného v druhom napadnutom rozhodnutí, a teda sú bezpredmetné a musia byť zamietnuté. Žalobkyňa podľa Komisie nesprávne vykladá rozhodnutie Alcoa, v ktorom Komisia nepoužila metódu „časovo vážených priemerných cien“ ako všeobecne použiteľnú metódu na určenie trhovej ceny dodávky elektrickej energie. Tvrdí, že hoci nebola povinná zosúladiť odôvodnenie uvedené v bodoch 23 až 49 druhého napadnutého rozhodnutia s rozhodnutím Alcoa, v prejednávanej veci tak urobila. Argumentácia žalobkyne, ktorej cieľom je spochybniť najmä jasnú a objektívnu povahu predmetných parametrov, sa netýka nedostatku odôvodnenia, ale vyjadruje jej nesúhlas s odôvodnením druhého napadnutého rozhodnutia. V každom prípade odôvodnenie tohto rozhodnutia umožňovalo žalobkyni spochybniť jeho

dôvodnosť a Všeobecnému súdu vykonať jeho preskúmanie. V bodoch 26 až 38 tohto rozhodnutia sú totiž rozsiahlo rozpísané dôvody, prečo bolo rozhodnutie žalobkyne využiť rozhodcovské konanie racionálne pre súkromného investora.

2) Pripomenutie hlavných tvrdení účastníkov konania v rámci štvrtého žalobného dôvodu a v rámci prvej a druhej časti piateho žalobného dôvodu

- 123 Štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa vytýka Komisii, že sa pri výklade a uplatnení kritéria obozretného súkromného investora dopustila nesprávneho právneho posúdenia článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ako aj zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď dospela k záveru, že sporná sadzba, ako je stanovená v rozhodcovskom rozsudku, je „logickým dôsledkom parametrov správne definovaných v rozhodcovskej zmluve“.
- 124 Podľa žalobkyne v podstate ani bod 42 druhého napadnutého rozhodnutia, ani rozhodcovská zmluva, ani rozhodnutia RAE č. 692/2011 a 798/2011 nespresňujú „jasné a objektívne parametre“, ktoré obmedzujú voľnú úvahu rozhodcov, alebo skutočnosti, ktoré umožňujú určiť buď profil spotreby vedľajšieho účastníka konania vrátane spôsobu výpočtu jej nákladov na dodávky, ktoré znáša v súvislosti s týmto profilom, alebo jej náklady a počet hodín vo vysokej tarife a v nízkej tarife, a tým menej výpočet všetkých položiek tvoriacich jej skutočné náklady, ktoré znáša v rámci týchto dodávok, aby bolo možné vyvodiť záver, že sporná sadzba bola „logickým dôsledkom“ tohto profilu. Tvrdí najmä, že Komisia nevysvetlila dôvody, prečo táto sadzba môže vyplývať zo „základných zásad tvorby cien“, zatiaľ čo metóda a údaje použité na jej výpočet idú nad rámec rozhodnutia č. 692/2011, ktoré zohľadňuje iba náklady na výrobu elektrickej energie z hnedého uhlia, ktoré sú vypočítané nesprávne, bez zahrnutia nákladov vyplývajúcich z dodávok elektrickej energie na povinnom veľkoobchodnom trhu. Spresňuje, že Komisii predložila výpočet sadzby vyplývajúcej z jej skutočných nákladov za roky 2011, 2012 a 2013, konkrétne vo výške 72,42 EUR/MWh, 80,55 EUR/MWh a 77,33 EUR/MWh. Rovnako tak, pokiaľ ide o tieto roky, výpočet vykonaný buď podľa metódy prijatej väčšinou rozhodcov rozhodcovského súdu, t. j. podľa metódy vychádzajúcej z nákladov na výrobu hnedého uhlia (v príslušnej výške 62,06 EUR/MWh, 61,74 EUR/MWh a 71,37 EUR/MWh), alebo podľa metódy časovo váženej priemernej ceny vyplývajúcej z povinného veľkoobchodného trhu (v príslušnej výške 69,10 EUR/MWh, 72,77 EUR/MWh a 75,13 EUR/MWh), ktorú považuje za najvhodnejšiu, by viedol k výrazne vyšším sadzbám, keby sa použili správne informácie týkajúce sa jej nákladov.
- 125 Žalobkyňa z toho vyvodzuje záver, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, a preto mala mať pri svojom posúdení závažné ťažkosti a mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 126 V rámci prvej a druhej časti piateho žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate vytýka Komisii, že porušila kritérium súkromného investora, keď nenahradila rozhodcovský súd a nevykonala komplexné ekonomické posúdenia na účely uplatnenia uvedeného kritéria a overenia otázky, či sporná sadzba zodpovedá normálnym trhovým podmienkam.
- 127 Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení článkov 107 a 108 ZFEÚ, keď sa domnievala, že nie je povinná vykonať komplexné ekonomické posúdenia na účely určenia, či sporná sadzba zahŕňa poskytnutie štátnej pomoci. Zastáva názor, že Komisia sa nesprávne domnievala, že nie je povinná overiť, či je uvedená sadzba „v súlade s trhovými podmienkami“, najmä či pokrýva jej náklady, a že na účely tohto posúdenia nemôže nahradiť rozhodcovský súd.

- 128 Komisia sa totiž dopustila „zjavne“ nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnievala, že rovnako ako súd rozhodujúci na poslednom stupni nemôže „*a posteriori* nahradiť“ posúdenie rozhodcovského súdu týkajúce sa výpočtu spornej sadzby vlastným posúdením. V druhom napadnutom rozhodnutí uznala, že rozhodcovský súd je súdnym orgánom, pričom však nezopakovala nesprávne tvrdenie uvedené v spornom liste, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok nie je pripísateľný gréckemu štátu. Toto posúdenie je potvrdené najmä skutočnosťou, že rozhodcovský súd pri RAE sa má v súlade s § 37 zákona č. 4001/2011 kvalifikovať ako štátny súdny orgán v zmysle článku 267 ZFEÚ. Toto nesprávne posúdenie je ešte zjavnejšie s ohľadom na ďalšie použiteľné prostriedky, teda buď predloženie sporu na konanie na všeobecných súdoch, alebo snahu dosiahnuť urovnanie sporu zmierom. Žalobkyňa sa totiž domnieva, že v každom jednom z týchto prípadov by sa Komisia nemohla obmedziť na preskúmanie otázky, či žalobkyňa konala pri výbere jedného z týchto prostriedkov ako súkromný investor, ale musela by preskúmať výsledok zvoleného postupu. V dôsledku toho sa domnieva, že Komisia musela čeliť závažným ťažkostiam, aj pokiaľ ide o otázku, či sporná sadzba pokrýva aspoň jej náklady a je v súlade s trhovými podmienkami.
- 129 Pokiaľ ide o štvrtý žalobný dôvod, Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania v podstate namieta, že jej konštatovanie, že rozhodcovská zmluva obsahuje jasné a objektívne parametre (body 20 až 22 a 42 druhého napadnutého rozhodnutia), bolo správne. Spochybňuje, že kritérium obozretného súkromného investora by bolo možné dodržať iba v prípade, keby boli parametre rozhodcovskej zmluvy konkretizované do takej miery, aby z nich automaticky vyplývala primeraná sadzba. Keby to tak bolo, žalobkyňa a vedľajší účastník konania by nemali nijaký dôvod využiť rozhodcovské konanie, ale boli by schopní priamo sa dohodnúť na uvedenej sadzbe. Okrem toho je úplne logické a predvídateľné, že otázky predložené na rozhodcovské konanie sa vykladajú rôznymi spôsobmi. Druhé napadnuté rozhodnutie teda správne dospelo k záveru, že žalobkyňa v rozhodcovskej zmluve akceptovala jasné a objektívne parametre, na základe ktorých sa má stanoviť splatná sadzba, rovnakým spôsobom, ako by to bol urobil súkromný investor, a že logickým dôsledkom uvedených parametrov bolo stanovenie spornej sadzby v rozhodcovskom rozsudku. Vzhľadom na dlhotrvajúci spor medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania, ktorý viedol k rozhodcovskému konaniu na základe týchto parametrov, sa teda Komisia domnieva, že mala posúdiť, či žalobkyňa konala ako obozretný súkromný investor, alebo dokonca ako súkromný predajca, alebo súkromný veriteľ (body 34 a 36 až 38 druhého napadnutého rozhodnutia), aby dospela k záveru o neexistencii výhody v prospech vedľajšieho účastníka konania z dôvodu súladu spornej tarify s normálnymi trhovými podmienkami.
- 130 Žalobkyňa sa obmedzila len na požiadavku, aby Komisia prepočítala spornú sadzbu na základe údajov a metód, ktoré sama považuje za správne, v dôsledku čoho by sa kritérium súkromného investora stalo bezpredmetným. Pritom vzhľadom na to, že žalobkyňa dobrovoľne súhlasila, podobne ako súkromný investor, s predložením sporu na rozhodcovské konanie a podpísala rozhodcovskú zmluvu obsahujúcu predmetné parametre, výsledok uvedeného rozhodcovského konania, teda sporná sadzba, musí byť v súlade s trhovými podmienkami, keďže logicky vyplýva z parametrov rozhodcovskej zmluvy. Žalobkyňa v skutočnosti nežiadala o uplatnenie práva v oblasti štátnej pomoci, ale o opätovné preskúmanie veci pred rozhodcovským súdom, hoci vo veci nemala úspech rovnakým spôsobom ako súkromný investor nachádzajúci sa v rovnakej situácii. Komisia teda tvrdí, že správne uplatnila kritérium obozretného súkromného investora, ako aj článok 107 ods. 1 a článok 108 ods. 2 ZFEÚ, keď sa domnievala, že výsledok rozhodcovského konania, a teda sporná sadzba, sú ako logický dôsledok jasných a objektívnych parametrov rozhodcovskej zmluvy v súlade s trhovými podmienkami.

- 131 Vedľajší účastník konania v podstate spresňuje, že rozhodcovská zmluva je výsledkom slobodnej vôle žalobkyne, dosiahnutým po dlhých rokovaniach s vedľajším účastníkom konania a bola schválená právnym oddelením, predstavenstvom a valným zhromaždením žalobkyne, takže jej výhrady sú zneužívajúce a v rozpore so všeobecnou právnou zásadou, podľa ktorej nikto nemôže zakladať argumentáciu vo svoj prospech na vlastnom opomenutí alebo nezákonnosti (*nemo auditur pro turudipitnem allegan*). Uvádza, že uvedená zmluva obsahuje jasné a objektívne parametre, ktoré primeraným spôsobom vymedzujú tak rozsah právomoci rozhodcovského súdu, ako aj usmernenia, na ktorých sa mal zakladať rozhodcovský rozsudok, a odkazuje na rozhodnutie RAE č. 692/2011, ktoré komplexným, vyčerpávajúcim a záväzným spôsobom definuje základné zásady tvorby cien, pričom žalobkyňa nepodala proti tejto zmluve žalobu na gréckych súdoch. Tvrdí, že obsah tohto rozhodnutia schválila Komisia a Helénska republika ako základ na stanovenie sadzieb platných v podmienkach liberalizovaného trhu s elektrickou energiou a bol začlenený do zákonníka o dodávkach elektrickej energie, na základe ktorého sa žalobkyňa zaviazala voči EEA, že s ním bude rokovať. Vedľajší účastník konania okrem toho tvrdí, že rozhodnutie RAE č. 798/2011 je rozhodnutím *ad hoc* týkajúcim sa návrhu zmluvy o dodávke elektrickej energie medzi ním a žalobkyňou, ktoré obsahuje podrobné pokyny týkajúce sa podmienok povolených v takejto zmluve. Napokon zdôrazňuje, že v súlade s rozhodnutím č. 692/2011 sa so žalobkyňou dohodli, že podmienky dodávky elektrickej energie musia zodpovedať profilu jeho spotreby a pokrývať aspoň náklady žalobkyne. Z toho vyvodzuje záver, že rozhodcovská zmluva bola dostatočne jasná a objektívna, aby vymedzila povinné parametre pre stanovenie primeranej ceny a podmienok dodávok, ktoré by vyžadoval každý obozretný podnikateľ ako subjekt predávajúci alebo kupujúci elektrickú energiu v snahe zabezpečiť spravodlivé posúdenie rozhodcovským súdom. Žalobkyňa predovšetkým nemôže tvrdiť, že sporná sadzba bola nižšia ako jej náklady, keďže nepredložila svoje nákladové položky ani rozhodcovskému súdu, ani v rámci svojich sťažností, ani v priebehu súdneho konania. V každom prípade sporná sadzba bola síce nižšia ako sadzba požadovaná žalobkyňou, ale zároveň vyššia ako sadzba navrhovaná vedľajším účastníkom konania, takže obaja účastníci konania rovnako nemali úspech vo veci. To potvrdzuje skutočnosť, že v rámci zmluvy o dodávke podpísanej na obdobie od 1. júla 2016 žalobkyňa súhlasila so sadzbou, ktorá bola ešte nižšia ako sadzba stanovená rozhodcovským rozsudkom, a to so sadzbou vo výške 32 EUR/MWh.
- 132 Pokiaľ ide o prvú a druhú časť piateho žalobného dôvodu, Komisia v podstate tvrdí, že v druhom napadnutom rozhodnutí sa nedomnievala, že nie je povinná vykonať komplexné ekonomické posúdenia.
- 133 Podľa Komisie pravidlom, podľa ktorého mala posúdiť existenciu hospodárskej výhody, bolo kritérium obozretného súkromného investora. Keďže žalobkyňa súhlasila s predložením sporu na rozhodcovské konanie rovnako, ako by to za okolností prejednávanej veci urobil súkromný investor, neexistuje výhoda v prospech vedľajšieho účastníka konania. V takom prípade by výsledok rozhodcovského konania, t. j. sporná sadzba, bol pre vedľajšieho účastníka konania rovnaký, aj keby namiesto žalobkyne konal súkromný investor, a nevyhnutne by sa dosiahol za normálnych trhových podmienok. Komisia sa vzhľadom na svoju argumentáciu uvedenú v bode 130 vyššie domnieva, že správne konštatovala po prvé v bode 44 druhého napadnutého rozhodnutia, že na vyslovenie záveru, že vedľajšiemu účastníkovi konania nebola poskytnutá výhoda, nie je potrebné konštatovať, či je sporná sadzba v súlade s trhovými podmienkami, a po druhé v bode 45 uvedeného rozhodnutia, že nie je nevyhnutné zachádzať do všetkých podrobností výpočtu uvedenej sadzby. Podľa jej názoru skutočnosť, že žalobkyňa sa voči vedľajšiemu účastníkovi konania správala ako súkromný investor, nijako nesúvisí s otázkou, či rozhodcovský súd stanovil spornú sadzbu podľa údajov a metód, ktoré žalobkyňa považuje za správne, keďže žalobkyňa môže nesúhlasiť s rozhodcovským rozsudkom rovnako ako akýkoľvek

iný súkromný investor, ktorý nemal vo veci úspech. Žalobkyňa rozporuplne tvrdí, že sadzba jej bola „uložená“ uvedeným rozsudkom, hoci dobrovoľne podpísala rozhodcovskú zmluvu, ktorá predstavuje jej právny základ, ako súkromný zmluvný partner.

- 134 Komisia sa domnieva, že uplatnenie kritéria súkromného investora nepredpokladá, že žalobkyňa sa rozhodne využiť rozhodcovské konanie na základe predchádzajúcej ekonomickej štúdie, ktorá porovnáva hospodársku výhodu spojenú s týmto konaním s výhodou, ktorá je spojená s využitím iných dostupných prostriedkov na vyriešenie sporu. Množstvo hospodárskych rozhodnutí sa v podstate zakladá na kvalitatívnych posúdeniach, akým je v prejednávanej veci potreba rýchleho vyriešenia sporu, a nie na kvantitatívnych posúdeniach ekonomickej štúdie z hľadiska budúcej ziskovosti podniku v dôsledku kapitálového vkladu. Kritérium súkromného investora vyžaduje takúto predchádzajúcu štúdiu iba v prípade transakcií a operácií, na ktorých realizáciu ju obozretní súkromní investori bežne požadujú, čo nie je prípad využitia rozhodcovského konania, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 135 Podľa Komisie vzhľadom na dodržanie kritéria súkromného investora, a teda na neexistenciu výhody v prospech vedľajšieho účastníka konania, nemala nijaký dôvod *a posteriori* nahradiť rozhodcovský súd. Domnieva sa naopak, že ak rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo všeobecného štátneho súdu zahŕňa poskytnutie štátnej pomoci, má právomoc prijať negatívne rozhodnutie, ktoré má prednosť pred takýmto rozhodnutím. Okrem toho argumentácia žalobkyne týkajúca sa postavenia rozhodcovského súdu ako súdneho orgánu a pripísateľnosti rozhodcovského rozsudku gréckemu štátu je neúčinná, keďže druhé napadnuté rozhodnutie je založené iba na neexistencii výhody. V každom prípade otázka, či rozhodcovský súd možno považovať za štátny súdny orgán v zmysle článku 267 ZFEÚ, nemá nijakú súvislosť s existenciou takejto výhody.
- 136 Podľa Komisie výhrady, ktorými sa jej vytýka, že nepreskúmala uplatniteľný regulačný rámec, organizáciu a fungovanie trhu, význam profilu spotreby vedľajšieho účastníka konania, nákladové položky DEI a metodiku použitú na určenie jej nákladov, ako aj výhrady vytýkajúce rozhodcovskému súdu, že nesprávne vypočítal spornú sadzbu, smerujú výlučne proti rozhodcovskému rozsudku, pričom však nepreukazujú, že žalobkyňa nekonala ako súkromný investor. Druhé napadnuté rozhodnutie sa však na účely vyvodenia záveru o neexistencii výhody zakladá na uplatnení kritéria súkromného investora. Uvedené rozhodnutie v každom prípade odzrkadľuje preskúmanie informácií relevantných na tento účel, s prihliadnutím napríklad po prvé na regulačný rámec upravujúci trh s elektrickou energiou v Grécku (body 18, 20, 21, 29, 33, 37, 40 a 41 a poznámky pod čiarou 5, 6 a 13 až 18), po druhé na profil spotreby vedľajšieho účastníka konania (bod 31 a poznámka pod čiarou 3), po tretie na špecifiká žalobkyne ako výrobcu a dodávateľa elektrickej energie (bod 30 a poznámka pod čiarou 7) a po štvrté na všeobecné okolnosti sporu medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania (oddiely 2.1 a 2.2 a body 34 až 38 a 42). Žalobkyňa pritom nespochybnila posúdenie týchto parametrov v rámci uplatnenia kritéria súkromného investora, ale len spornú sadzbu. Komisia z toho vyvodzuje, že výsledok rozhodcovského konania preskúmala z hľadiska všetkých okolností prejednávanej veci.
- 137 Vedľajší účastník konania spochybňuje pokus transformovať Komisiu a Všeobecný súd na orgány vykonávajúce preskúmanie rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa nepreukázala, že sa nesprávala ako súkromný investor tak vtedy, keď sa rozhodla predložiť spor na rozhodcovské konanie podľa podmienok rozhodcovskej zmluvy, ako aj počas rozhodcovského konania. Okrem toho uvedený rozsudok stanovil oveľa vyššiu sadzbu, než je sadzba, ktorú považoval za spravodlivú a primeranú

vedľajší účastník konania. Keďže však podľa gréckeho práva sa rozhodcovský rozsudok považuje za rovnocenný so súdnym rozhodnutím a je vykonateľný, žalobkyňa sa vzdala možnosti napadnúť rozhodcovský rozsudok na príslušných súdoch.

3) *Posúdenie Všeobecným súdom*

i) Pripomenutie relevantných úvah uvedených v druhom napadnutom rozhodnutí

- 138 Pokiaľ ide o uplatnenie zásady súkromného subjektu (pozri rozsudok zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank, C-579/16 P, EU:C:2018:159, bod 45 a citovanú judikatúru) a o existenciu výhody, ktoré sú predmetom tretieho, štvrtého a piateho žalobného dôvodu, z bodov 37 až 48 druhého napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia sa vzhľadom na okolnosti, ktoré sú základom sporu medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania, na jeho dlhé trvanie a na nepravdepodobnosť dosiahnutia úspechu žalobkyne v konaní na všeobecných súdoch v prijateľnom časovom horizonte domnievala, že obozretný subjekt v trhovom hospodárstve by sa v situácii DEI rozhodol pre rozhodcovské konanie, aby získal aspoň časť nesplateného dlhu, a súhlasil by s tým, aby rozhodcovský súd zložený z odborníkov, ktorých voľná úvaha je obmedzená parametrami porovnateľnými s tými, ktoré sú obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve, stanovil príslušnú sadzbu (body 37 až 39 napadnutého rozhodnutia).
- 139 Komisia v tejto súvislosti zdôraznila jednak odbornosť a nezávislosť odborníkov (body 40 a 41 druhého napadnutého rozhodnutia), ako aj jednak jasné a objektívne parametre, ktorými sa riadilo stanovenie spornej sadzby a ktoré obmedzovali výkon voľnej úvahy rozhodcov, teda zásady tvorby cien platné pre odberateľov vysokého napätia na gréckom trhu s energiami, z ktorých by RAE vychádzal aj v prípade, keby mal stanoviť sadzby za dodávku elektrickej energie prostredníctvom právneho predpisu, a ako aj jednak potrebu zohľadniť profil spotreby vedľajšieho účastníka konania a štruktúru nákladov žalobkyne (bod 42 uvedeného rozhodnutia).
- 140 Komisia na základe toho dospela v podstate k záveru, že obozretný súkromný investor nachádzajúci sa v situácii žalobkyne by súhlasil s rozhodcovskou zmluvou s takýmito znakmi, takže kritériá uvedenej zmluvy zodpovedajú trhovým podmienkam a nemôžu mať za následok poskytnutie výhody vedľajšiemu účastníkovi konania (bod 43 druhého napadnutého rozhodnutia).
- 141 V bodoch 44 až 48 druhého napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že za týchto okolností nie je potrebné určiť, či je presná výška spornej sadzby vyplývajúca z rozhodcovského rozsudku v súlade s trhovými podmienkami. Výsledok rozhodcovského konania je totiž v súlade s kritériom súkromného investora, ak parametre dohodnuté na účely stanovenia sadzby boli vopred určené na základe objektívnych trhových kritérií, takže takýto investor by za okolností prejednávanej veci súhlasil s predložením sporu na rozhodcovské konanie. Rovnako nie je potrebné vykonať komplexné ekonomické posúdenia týkajúce sa presného výpočtu spornej sadzby nahradením rozhodcovského súdu, keďže táto sadzba je ako logický dôsledok parametrov vopred stanovených v rozhodcovskej zmluve v súlade s trhovými podmienkami. Komisia v tejto súvislosti pripomenula, že žalobkyňa podpísala túto zmluvu bez toho, aby spochybnila nesúlad uvedených parametrov s trhovými podmienkami. Okrem toho treba zohľadniť skutočnosť, že obozretný súkromný investor nie je schopný ovplyvniť výsledok rozhodcovského konania vedeného na základe takýchto parametrov okrem možnosti napadnúť uvedené rozhodnutie na všeobecnom súde. Navyše sporná sadzba je stále vyššia ako priemer sadzieb za elektrickú energiu účtovaných metalurgickým podnikom v Európe v roku 2013.

142 Vzhľadom na tretí a štvrtý žalobný dôvod, ako aj na prvú a druhú časť piateho žalobného dôvodu je potrebné posúdiť, či Komisia postupovala správne, keď sa jednak obmedzila na uplatnenie zásady súkromného subjektu na rozhodnutie žalobkyne predložiť spor na rozhodcovské konanie podpísaním rozhodcovskej zmluvy a jednak upustila od preskúmania, či rozhodcovský rozsudok stanovením spornej sadzby zahŕňa poskytnutie výhody vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorá nezodpovedá normálnym trhovým podmienkam, bez akýchkoľvek pochybností alebo závažných ťažkostí pri posúdení existencie štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na tento účel vzhľadom na prípadnú potrebu považovať rozhodcovský súd za vnútroštátny súd treba najprv pripomenúť spôsob, akým sú v tejto súvislosti rozdelené právomoci a povinnosti medzi Komisiu a vnútroštátne súdy.

ii) O rozdelení právomocí a povinností medzi Komisiu a vnútroštátne súdy

143 Uplatňovanie systému kontroly štátnej pomoci prináleží na jednej strane Komisii a na druhej strane vnútroštátnym súdom, pričom majú odlišné, no vzájomne sa dopĺňajúce úlohy. Hoci vnútroštátne súdy nemajú právomoc rozhodovať o zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom, keďže toto posúdenie patrí do výlučnej právomoci Komisie, až do konečného rozhodnutia Komisie ochraňujú práva osôb podliehajúcich ich právomoci v prípade porušenia povinnosti predchádzajúceho oznámenia Komisii, stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ. Na tieto účely možno na vnútroštátne súdy predložiť spory, v ktorých budú musieť podať výklad a uplatniť pojem „štátna pomoc“ uvedený v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, najmä čo sa týka určenia, či opatrenie, ktoré bolo prijaté bez predchádzajúcej kontroly stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, sa má, alebo nemá tejto kontrole podrobiť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2016, PGE, C-574/14, EU:C:2016:686, body 30 až 32; z 26. októbra 2016, DEI a Komisia/Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 95 až 98 a citovanú judikatúru, a z 23. januára 2019, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-387/17, EU:C:2019:51, body 54 a 55 a citovanú judikatúru).

144 Pokiaľ vnútroštátne súdy dospejú k záveru, že dotknuté opatrenie skutočne malo byť oznámené Komisii, musia overiť, či dotknutý členský štát túto povinnosť splnil, a v prípade, že nie, musia vyhlásiť toto opatrenie za protiprávne. Je totiž úlohou vnútroštátnych súdov, aby vyvodili všetky dôsledky porušenia článku 108 ods. 3 ZFEÚ v súlade s ich vnútroštátnym právom, tak pokiaľ ide o platnosť aktov zavádzajúcich opatrenia pomoci, ako aj o vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých v rozpore s týmto ustanovením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2016, DEI a Komisia/Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 99 a 100 a citovanú judikatúru).

145 Okrem toho uplatnenie pravidiel štátnej pomoci sa zakladá na povinnosti lojálnej spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi na jednej strane a Komisiou a súdmi Únie na druhej strane, v rámci ktorej každý koná v postavení, ktoré mu priznáva Zmluva o FEÚ. Vnútroštátne súdy musia v rámci tejto spolupráce prijať všetky potrebné opatrenia vhodné na zabezpečenie plnenia si záväzkov vyplývajúcich z práva Únie a nesmú prijať žiadne opatrenia, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov tejto Zmluvy, ako to vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ. Vnútroštátne súdy teda konkrétne nesmú prijať rozhodnutia, ktoré sú v rozpore s rozhodnutím Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2016, PGE, C-574/14, EU:C:2016:686, bod 33, a z 26. októbra 2016, DEI a Komisia/Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, bod 105 a citovanú judikatúru).

- 146 Z toho vyplýva, že na základe priameho účinku článku 108 ods. 3 tretej vety ZFEÚ v spojení s pojmom štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ vnútroštátne súdy plnia popri Komisii, ktorá koná pod dohľadom súdu Únie, doplnkovú úlohu na účely účinného vykonávania práva v oblasti štátnej pomoci, a to najmä tým, že zaručujú jeho dodržiavanie zo strany vnútroštátnych orgánov.
- 147 Na druhej strane aj samotné vnútroštátne súdy si môžu nesplniť záväzky, ktoré im vyplývajú z článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ, a tým umožniť alebo zachovať poskytovanie protiprávnej pomoci, ba dokonca stať sa nástrojom na tento účel. Súdny dvor tak konštatoval, že vnútroštátny súd rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia mohol porušiť oznamovaciu povinnosť a zákaz vykonania opatrenia pomoci podľa článku 108 ods. 3 tretej vety ZFEÚ tým, že dočasne a *ex nunc* pozastavil účinky výpovede zmluvy o dlhodobej dodávke elektrickej energie so zvýhodnenou sadzbou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. októbra 2016, DEI a Komisia/Alouminion tis Ellados, C-590/14 P, EU:C:2016:797, body 107 a 108). Rovnako, ak vnútroštátny súd zachová poskytovanie protiprávnej pomoci, či dokonca umožní jej vykonanie napriek existencii konečného rozhodnutia Komisie, ktorým bola táto pomoc vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, na základe zásady prednosti musí byť vylúčené uplatnenie pravidla, ktoré stanovuje zásadu právnej sily rozhodnutej veci predmetného súdneho rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2007, Lucchini, C-119/05, EU:C:2007:434, body 61 až 63; z 11. novembra 2015, Klausner Holz Niedersachsen, C-505/14, EU:C:2015:742, body 41 až 45, a zo 4. marca 2020, Buonotourist/Komisia, C-586/18 P, EU:C:2020:152, body 94 a 95).
- 148 Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že v situácii, keď existuje rozhodnutie vnútroštátneho súdu týkajúce sa štátneho opatrenia predchádzajúce rozhodnutiu Komisie, táto okolnosť nemôže byť pre Komisiu prekážkou vykonávania výlučnej právomoci, ktorú jej priznáva Zmluva o FEÚ v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti opatrení pomoci s vnútorným trhom. Výkon takejto právomoci znamená, že Komisia môže na základe článku 108 ZFEÚ preskúmať, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc, ktorá jej mala byť podľa odseku 3 tohto článku oznámená, v situácii, keď sa orgány členského štátu domnievali, že toto opatrenie nespĺňa podmienky stanovené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vrátane prípadu, keď si tieto orgány v tejto súvislosti osvojili posúdenie vykonané vnútroštátnym súdom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2020, Buonotourist/Komisia, C-586/18 P, EU:C:2020:152, bod 92 a 93).
- 149 Vzhľadom na tieto zásady vyplývajúce z judikatúry treba preskúmať, či sa má rozhodcovský súd považovať za orgán porovnateľný s gréckym všeobecným súdom, ktorého posúdenie mala Komisia overiť, aby bolo možné vylúčiť akékoľvek pochybnosti alebo závažné ťažkosti týkajúce sa otázky, či sporná sadzba zahŕňa výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

iii) O existencii hospodárskej výhody v prospech vedľajšieho účastníka konania

– O štátnej povahe rozhodcovského súdu

- 150 Treba konštatovať, že situácia, aká je opísaná v bode 148 vyššie, zodpovedá situácii v prejednávanej veci okrem skutočnosti, že rozhodcovský rozsudok je rozhodnutím rozhodcovského súdu a nie rozhodnutím všeobecného štátneho súdu.
- 151 V prejednávanej veci totiž jednak rozhodcovský súd prijal prostredníctvom rozhodcovského rozsudku právne záväzné rozhodnutie vo veci stanovenia spornej sadzby, ktoré mohlo poskytnúť vedľajšiemu účastníkovi konania výhodu v prípade, keby nezodpovedalo normálnym trhovým podmienkam, a teda predstavovať štátnu pomoc neoznámenú Helénskou republikou na základe

článku 108 ods. 3 ZFEÚ. Aj dôkazy predložené žalobkyňou, ktoré nespochybňuje Komisia, ale len vedľajší účastník konania, aj to nie práve podrobným spôsobom, preukazujú, že rozhodcovský súd, ako bol zriadený pri RAE na základe § 37 zákona č. 4001/2011, rozhodcovské konanie prebiehajúce na tomto súde aj rozhodnutia tohto súdu sa vyznačujú podobnými znakmi, akými sa vyznačujú všeobecné grécke súdy, konania prebiehajúce na týchto súdoch a rozhodnutia týchto súdov.

152 Vyplýva to najmä z nasledujúcich kritérií.

153 Po prvé rozhodcovské súdy zriadené na základe § 37 zákona č. 4001/2011 vykonávajú rovnakú súdnu funkciu ako všeobecné súdy, ba dokonca ich nahrádzajú v tom zmysle, že začatie rozhodcovského konania zbavuje všeobecné súdy ich právomoci.

154 Po druhé rozhodcovia, ktorí boli vybraní zo zoznamu zostaveného rozhodnutím predsedu RAE, musia pred svojím vymenovaním preukázať svoju nezávislosť a nestrannosť (§ 37 ods. 4 zákona č. 4001/2011 a článok 6 ods. 1 a 2 rokovacieho poriadku pre rozhodcovské konanie RAE).

155 Po tretie konania prebiehajúce na rozhodcovských súdoch sa riadia najmä ustanoveniami Kodikas politikis dikonomias (grécky občiansky súdny poriadok) a doplnkovo rokovacím poriadkom pre rozhodcovské konanie RAE (rozhodnutie RAE č. 261/2012, časť I, preambula).

156 Po štvrté rozhodnutia rozhodcovských súdov sú právne záväzné, majú právnu silu rozhodnutej veci (článok 14 ods. 8 rokovacieho poriadku pre rozhodcovské konanie RAE) a povahu exekučného titulu v súlade s príslušnými ustanoveniami gréckeho občianskeho súdneho poriadku (pozri najmä § 896 a 904).

157 Po piate proti rozhodnutiam rozhodcovských súdov možno podať žalobu na všeobecný súd, ako to dokazuje žaloba podaná žalobkyňou proti rozhodcovskému rozsudku na Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény) (pozri bod 12 vyššie).

158 Z toho vyplýva, že žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že rozhodcovské súdy zriadené a konajúce podľa § 37 zákona č. 4001/2011 sú neoddeliteľnou súčasťou gréckeho štátneho súdneho systému. Komisia sa totiž dokonca ani v odpovedi na výslovnú a presnú otázku, ktorú v tejto súvislosti položil Všeobecný súd na pojednávaní, nevyjadrila k tomu, či je na základe týchto znakov možné považovať rozhodcovský súd za všeobecný štátny súd, ale len zopakovala, že z jej strany je postačujúce, aby rozhodla o neexistencii výhody v prospech vedľajšieho účastníka konania na základe uplatnenia zásady súkromného subjektu na rozhodnutie žalobkyne predložiť spor na rozhodcovské konanie, čo aj v druhom napadnutom rozhodnutí urobila.

159 V rozpore s tvrdením Komisie uvedeným na pojednávaní sa však rozhodcovský súd, ktorý rozhoduje v rámci rozhodcovského konania ustanoveného zákonom a stanovuje sadzbu za elektrickú energiu právne záväzným rozhodnutím, proti ktorému možno podať žalobu na štátne súdy, ktoré má právnu silu rozhodnutej veci a povahu exekučného titulu, akým je rozhodcovský rozsudok (pozri body 151 až 157 vyššie), má podobne ako všeobecný grécky súd kvalifikovať ako orgán vykonávajúci právomoc patriacu do výsad orgánu verejnej moci, a to vzhľadom na jeho povahu, kontext, v ktorom sa jeho činnosť uskutočňuje, jeho ciele a pravidlá, ktorým podlieha.

– O povinnosti Komisie overiť, či rozhodcovský rozsudok poskytuje výhodu

- 160 Z judikatúry nepochybne vyplýva, že na rozhodcovský rozsudok ako taký sa nemôže uplatniť zásada súkromného subjektu, a to vzhľadom na to, že rozhodcovský súd sa má považovať za všeobecný štátny súd (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2019, Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, C-332/18 P, EU:C:2019:1065, body 133 a 134) (pozri body 150 až 159 vyššie). Nič to však nemení na skutočnosti, že na to, aby Komisia mohla vylúčiť akékoľvek pochybnosti v zmysle článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589, bola na základe svojich právomocí a povinností pripomenutých v bode 148 vyššie povinná preskúmať otázku, či neoznámené štátne opatrenie, akým je sporná sadzba stanovená uvedeným rozsudkom, napadnuté sťažovateľom, spĺňa vymedzenie pojmu štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a to vrátane kritéria výhody, ktoré v prejednávanej veci podľa vlastného tvrdenia uplatnila.
- 161 Komisia je totiž na základe svojej hlavnej a výlučnej zodpovednosti za zabezpečenie dodržania článku 107 ZFEÚ a uplatňovanie článku 108 ZFEÚ pod dohľadom súdu Únie povinná overiť, v prípade potreby najmä s pomocou odborníkov, či štátne opatrenie zahŕňa výhodu, ktorá nezodpovedá normálnym trhovým podmienkam (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. septembra 2004, Valmont/Komisia, T-274/01, EU:T:2004:266, bod 72 a citovanú judikatúru, z 9. decembra 2015, Grécko a Ellinikos Chrysos/Komisia, T-233/11 a T-262/11, EU:T:2015:948, bod 91, a zo 16. marca 2016, Frucona Košice/Komisia, T-103/14, EU:T:2016:152, body 164 až 179).
- 162 Podľa ustálenej judikatúry podmienka poskytnutia hospodárskej výhody sa vzťahuje na zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť podniky alebo ktoré treba považovať za hospodársku výhodu, ktorú by prijímajúci podnik za normálnych trhových podmienok nezískal. O poskytnutie hospodárskej výhody naopak nejde, ak podnik, ktorý je jej prijímateľom, mohol získať rovnakú výhodu, ako je tá, ktorá mu bola daná k dispozícii vo forme štátnych prostriedkov, za okolností zodpovedajúcich normálnym trhovým podmienkam (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, body 70 a 71 a citovanú judikatúru).
- 163 Okrem toho, ak má Komisia preskúmať otázku, či určité opatrenia môžu byť kvalifikované ako štátna pomoc z dôvodu, že verejné orgány nekonali rovnako ako súkromný predávajúci, musí vykonať komplexné ekonomické posúdenie, v rámci ktorého súd Únie nemôže nahradiť ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia, C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, body 77 a 78 a citovanú judikatúru). Toto posúdenie platí *mutatis mutandis* na predaj elektrickej energie podnikom ovládaným štátom, akým je žalobkyňa, ktorý môže poskytnúť hospodársku výhodu kupujúcemu, ktorá nie je v súlade s normálnymi trhovými podmienkami. Rovnako ako môže predstavovať štátnu pomoc predaj verejnej pôdy za cenu nižšiu, než je trhovú cenu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, bod 27 a citovanú judikatúru), predaj elektrickej energie takýmto podnikom za nižšiu sadzbu, než je trhovú sadzbu, totiž môže poskytnúť kupujúcemu v postavení príjemcu výhodu, ktorá by v podstate viedla k zníženiu štátneho rozpočtu, ktoré by pozostávalo zo vzdania sa rozdielu zo strany štátu medzi jej trhovou hodnotou a nižšou cenou zaplatenou týmto kupujúcim.

– *O povinnosti Komisie vykonať komplexné ekonomické a technické posúdenia na účely určenia existencie výhody*

- 164 Vzhľadom na tieto zásady vyplývajúce z judikatúry a na tvrdenia a výhrady uvedené žalobkyňou v jej sťažnostiach Komisia nebola v záujme vylúčenia akýchkoľvek pochybností v zmysle článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589 oprávnená upustiť jednak od preskúmania otázky, či rozhodcovský rozsudok zahŕňa poskytnutie výhody (pozri body 160 až 163 vyššie), a jednak od vykonania komplexných ekonomických posúdení týkajúcich sa najmä súladu spornej sadzby s normálnymi trhovými podmienkami. Okrem toho tejto povinnosti preskúmania sa nemôže vyhnúť z dôvodu, že žalobkyňa a vedľajší účastník konania sa po dlhotrvajúcom spore dohodli na rozhodcovskej zmluve obsahujúcej kritériá, ktoré mali predurčiť stanovenie uvedenej sadzby, a teda sa podriadili rozhodcovskému konaniu, ktorého výsledkom bol „logický dôsledok“ uvedenej zmluvy.
- 165 Je pravda, ako uvádza Komisia, že na účely konštatovania neexistencie výhody v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ judikatúra nezakotvila všeobecnú povinnosť Komisie vykonať vo všetkých prípadoch komplexnú analýzu hypotetickej trhovej ceny, ktorú by príjemca daného opatrenia zaplatil v prípade, keby toto opatrenie neexistovalo. V prípade zjavnej existencie výhody vyplývajúcej z mechanizmu, v rámci ktorého sa rozdiel medzi sadzbou za elektrickú energiu bežne účtovanou podnikom apriznanou zvýhodnenou sadzbou vracia prostredníctvom parafiškálneho odvodu, Súdny dvor vyžadoval preukázanie existencie osobitných okolností, na základe ktorých je takáto analýza nevyhnutná (pozri v tomto zmysle uznesenie z 21. januára 2016, Alcoa Trasformazioni/Komisia, C-604/14 P, neuverejnené, EU:C:2016:54, body 38 až 40, ktoré potvrdilo rozsudok zo 16. októbra 2014, Alcoa Trasformazioni/Komisia, T-177/10, EU:T:2014:897, body 82 až 84).
- 166 Treba však konštatovať, že skutkové okolnosti prejednávanej veci nie sú porovnateľné so skutkovými okolnosťami veci, v ktorej bola prijatá judikatúra citovaná v bode 165 vyššie a v ktorej nebola spochybnená existencia výhody. V prejednávanej veci bola totiž existencia prípadnej výhody vyplývajúcej zo spornej sadzby nielen predmetom veľkej kontroverzie medzi účastníkmi konania, ale bolo tiež problematické ju určiť, o čom svedčí podrobné a komplexné odôvodnenie väčšinového a menšinového hlasovania uvedené v rozhodcovskom rozsudku, v rámci ktorého bola menšinou hlasov spochybnená dôvodnosť posúdenia väčšiny rozhodcov práve v otázkach, ktoré sú predmetom sporu v tejto veci. Komisia teda nemohla ani dospieť k záveru, že nie sú dané osobitné okolnosti v zmysle tejto judikatúry, ktoré by jej umožňovali upustiť od takéhoto posúdenia existencie výhody, ani vylúčiť akékoľvek pochybnosti v tejto súvislosti na základe svojho posúdenia uvedeného v bodoch 43 až 48 druhého napadnutého rozhodnutia. Predovšetkým nemôže dôvodne tvrdiť, že kritériá rozhodcovskej zmluvy, ako sú vykladané s prihliadnutím na vágne skutočnosti uvedené v rozhodnutiach RAE č. 692/2011 a 798/2011, predurčili s dostatočnou presnosťou výsledok rozhodcovského konania, takže tento výsledok sa mal považovať za „logický dôsledok“ uvedených kritérií, ktorý bol pre žalobkyňu predvídateľný. Situácia, v ktorej sa Komisia ocitla v dôsledku druhej sťažnosti žalobkyne, je naopak porovnateľná so situáciou, v ktorej je podaný návrh na všeobecný občiansky súd na účely výkladu a objasnenia ustanovení občianskoprávnej zmluvy, ktorých pôsobnosť je medzi účastníkmi konania sporná, a v súvislosti s ktorou sa Komisia domnieva, že má preskúmaciu právomoc, ako to preukazujú skutkové okolnosti veci prejednávanej súbežne s týmto sporom, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. decembra 2019, Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon (C-332/18 P, EU:C:2019:1065).

- 167 V prejednávanej veci totiž existujú tieto osobitné okolnosti, ktoré mali viesť Komisiu k tomu, aby dôkladne, dostatočne a úplne preskúmala (pozri judikaturu citovanú v bodoch 116 a 117 vyššie) prípadné poskytnutie výhody vedľajšiemu účastníkovi konania rozhodcovským rozsudkom a aby na tento účel vykonala komplexné ekonomické a technické posúdenia ešte predtým, ako vylúčila akékoľvek pochybnosti alebo závažné ťažkosti v súvislosti s nenaplnením vymedzenia pojmu štátna pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 168 V prvom rade v rozhodcovskej zmluve sa uvádza iba to, že vedľajší účastník konania a žalobkyňa „sa dohodli, že po vzájomnej dohode predložia spor na rozhodcovské konanie podľa § 37 zákona č. 4001/2011, aby RAE na základe základných zásad tvorby cien pre odberateľov vysokého napätia, ako sú formulované v rozhodnutí RAE č. 692/[2011], ale aj s ohľadom na... rozhodnutie č. 798/[2011] a... rozsudok rozhodcovského súdu č. 8/2010, aktualizoval a upravil cenové podmienky uvedené v návrhu zmluvy [o dodávke elektrickej energie] vyhotovenom 5. októbra 2010 na účely vykonania [rámcovej] dohody a aby na základe [uvedených] rozhodnutí... vypracoval zmluvné podmienky dodávok medzi zmluvnými stranami platné od 6. júna 2011, a to tak, aby tieto podmienky jednak zodpovedali profilu spotreby [vedľajšieho účastníka konania] a jednak pokrývali aspoň náklady [žalobkyne]“. V rozpore s názorom Komisie je pritom potrebné konštatovať, že predovšetkým kritériá „profilu spotreby [vedľajšieho účastníka konania]“ a „nákladov [žalobkyne]“ neumožňujú ľahko z nich vyvodiť požadovanú primeranú výšku sadzby za elektrickú energiu, čo potvrdzuje podrobná a komplexná analýza, ktorú v tejto súvislosti musel vykonať rozhodcovský súd (pozri body 171 až 184 vyššie).
- 169 V druhom rade, pokiaľ ide o metódu tvorby cien, rozhodnutie RAE č. 692/2011 sa obmedzuje najmä na vyjadrenie, že „ceny musia odrážať skutočné náklady na dodávky elektriny... a musia pokrývať výrobné náklady tak, ako vyplývajú z veľkoobchodného trhu..., náklady na marketing a správu zákazníkov... a primeraný zisk“. Pokiaľ ide o „významných odberateľov“ vrátane „odberateľov stredného a vysokého napätia“, akým je vedľajší účastník konania, existuje možnosť „ponúknuť individuálne sadzby zodpovedajúce ich špecifikám a službám ponúkaným a dohodnutým medzi dodávateľom a odberateľom“. Účtovanie za dodávky elektrickej energie musí byť takej povahy, aby najmä „v najvyššej možnej miere odrážalo krátkodobé a dlhodobé náklady vyplývajúce z tvaru krivky zaťaženia a objemu spotreby jednotlivých kategórií odberateľov v systéme výroby elektrickej energie“. Okrem toho „ceny ponúkané pre jednotlivé kategórie odberateľov môžu byť rozdielne“, a to najmä v závislosti od krivky zaťaženia a koeficientu zaťaženia. Okrem toho „diferenciácia sadzieb v závislosti od času, dňa alebo ročného obdobia predpokladá existenciu osobitných pravidiel merania“, pričom „zóny a im zodpovedajúce sadzby musia zohľadňovať krivku zaťaženia danej kategórie odberateľov“. Napokon „v prípade veľmi veľkých odberov je potrebné zohľadniť aj pozitívne alebo negatívne dôsledky, ktoré môže mať činnosť týchto veľmi veľkých odberateľov, ktorých odber sám osebe môže mať dosah na fungovanie, a teda celkové náklady systému“. Z toho vyplýva, že kritériá tvorby cien stanovené rozhodnutím RAE č. 692/2011 ustanovujú iba metodický rámec, na základe ktorého sa majú určiť relevantné náklady a stanoviť sadzba za elektrickú energiu, pričom však nie je takej povahy, aby umožnil dostatočným spôsobom vopred určiť jej presnú výšku.
- 170 V treťom rade, pokiaľ ide o kritériá uplatniteľné na vyriešenie sporu medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania, ani rozhodnutie RAE č. 798/2011 neposkytuje na tento účel dostatočne jasné a presné údaje. V uvedenom rozhodnutí sa po prvé uvádza, že „účelom možnosti viesť rokovania medzi odberateľmi [vysokého napätia], najmä odberateľom s takým profilom spotreby elektrickej energie, aký má [vedľajší účastník konania], ktorý predstavuje približne 5 % celkovej spotreby prepojeného systému, a hlavným dodávateľom, teda [žalobkyňou], je preskúmať a kvantifikovať možnosti optimalizácie zmluvy vďaka internacionalizácii všetkých výhod, ktoré sa môžu objaviť

tak v rámci fungovania denného plánovania zdrojov, ako aj v rámci fungovania plánovania dlhodobého vývoja systému, teda výhod, ktoré môžu vyplývať z vysokej spotreby energií a osobitne z objemu spotreby [vedľajšieho účastníka konania], ktorého spotreba sama osebe odôvodňuje výstavbu a výnosnú prevádzku jednotky na výrobu elektrickej energie s výkonom 300 MW, s prihliadnutím aj na... kombináciu veľkosti a vysoký koeficient zaťaženia tohto odberateľa“, a že „existencia či neexistencia odberateľa takej veľkosti, akým je [vedľajší účastník konania], má samozrejme rozhodujúci vplyv tak z hľadiska obchodnej činnosti [žalobkyne], ako aj z hľadiska celého trhu s elektrickou energiou“. Po druhé sa v ňom najmä uvádza, že „počet hodín nízkeho zaťaženia môže... byť položkou vstupujúcou do fakturácie pod podmienkou, že zmluvné strany sa dohodnú jednak na skutočných podmienkach spotreby a energetickom mixe umožňujúcom výrobu elektrickej energie, a jednak na spôsobe, akým sa toto ustanovenie zmluvy môže meniť“. Po tretie sa v ňom uvádza, že „v rámci výpočtu hodín v nízkej tarife, ako sa uvádza v ‚základných zásadách tvorby cien‘, bude potrebné zohľadniť tiež [jednak] náklady ušetrené z dôvodu veľkosti spotreby [vedľajšieho účastníka konania], najmä hodiny večernej spotreby, keď by v prípade neexistencie tejto spotreby bolo potrebné vypínať základnú jednotku, a [jednak] stratu príjmov, ktorá by mohla vzniknúť v dôsledku dlhodobého poklesu spotreby v dôsledku straty odberateľa, ktorý predstavuje 5 % celkovej spotreby prepojeného systému“. Dospelo sa k záveru, že „je vhodné aktualizovať znenie jednak návrhu zmluvy o [dodávke elektrickej energie] navrhnutého na základe ‚základných zásad tvorby cien elektrickej energie‘ (rozhodnutie RAE č. 692/2011) a jednak osobitných pripomienok uvedených v tomto dokumente, ktoré sa týkajú najmä veľkej a časovo stabilnej spotreby, akou je spotreba [vedľajšieho účastníka konania]“.

- 171 Po štvrté, pokiaľ ide o obsah rozhodcovského rozsudku, treba pripomenúť, že sa v prvom rade vyjadruje k profilu spotreby vedľajšieho účastníka konania (pozri väčšinové hlasovanie opísané v bodoch 77 až 99 uvedeného rozsudku) ako najväčšieho odberateľa energie s podielom približne 40 % celkovej spotreby odberateľov vysokého napätia v Grécku, ktorý bol závislý od žalobkyne ako jediného dodávateľa v Grécku, ktorý má podiel na trhu presahujúci 98 % a vlastní približne 70 % výrobných elektrární, z toho 100 % elektrární na hnedé uhlie a veľkých vodných elektrární.
- 172 V druhom rade, pokiaľ ide o určenie nákladov žalobkyne a spornej sadzby, z väčšinového hlasovania v podstate vyplýva, že jednak regulovaná tarifa A-150 sa v dôsledku liberalizácie gréckeho energetického trhu stala nepoužiteľná (body 100 až 112 rozhodcovského rozsudku) a nezlučiteľná s profilom spotreby vedľajšieho účastníka konania, a teda aj s rozhodcovskou zmluvou (body 113 až 118 uvedeného rozsudku), a jednak sadzba založená na systémovej marginálnej cene neodráža náklady žalobkyne (body 119 až 140 tohto rozsudku).
- 173 V tejto súvislosti sa rozhodcovský súd vzhľadom na možnosť upraviť sadzbu za dodávku najmä podľa profilu spotreby odberateľa, štruktúry gréckeho energetického trhu, dominantného postavenia žalobkyne, ako aj súvahy žalobkyne za rok 2011 domnieva, že bolo potrebné zohľadniť nielen jej náklady na dodávky, ale aj jej príjmy, ktoré dosiahla ako výrobca (body 127 a 128 rozhodcovského rozsudku). Spresňuje, že jej náklady na dodávky a jej príjmy sú v tejto súvahe uvedené ako výdavky (náklady) oddelené od činností dodávky energie, a teda príjmy oddelené od uvedených činností. Podľa jeho názoru naopak to, čo je v konsolidovanej súvahe označené ako skutočné náklady žalobkyne, je rozdiel medzi týmito dvomi finančnými tokmi, pričom tento interný účtovný prevod finančných tokov medzi dodávateľskými a výrobnými jednotkami žalobkyne sa zakladá na tom, čo bolo označené ako „dvojstranná finančná dohoda“ (body 123 a 124 uvedeného rozsudku). V tejto súvislosti pripomína, že rozhodnutie RAE č. 692/2011 hovorí o skutočných nákladoch na dodávku energie a spája ich najmä s nákladmi na výrobu energie, podobne ako trh „pool“ a jeho individuálne mechanizmy (bod 125 tohto rozsudku).

- 174 Podľa rozhodcovského súdu systémová marginálna cena nepredstavuje skutočné náklady žalobkyne. Keďže je vertikálne integrovaným podnikom, jej skutočné náklady by sa mali stanoviť na ročnom a nie na hodinovom základe, pričom by sa mali zohľadniť celkové variabilné a fixné náklady všetkých elektrární na výrobu energie v jej vlastníctve, zvýšené o obstarávacie náklady vynaložené žalobkyňou vo vzťahoch s tretími stranami prostredníctvom „systému DAS“, zvýšené o náklady, ktoré vznikli dodávateľom energií mimo uvedeného systému v súlade s príslušnými predpismi (bod 129 rozhodcovského rozsudku). V tejto súvislosti odmieta návrh žalobkyne určiť sadzbu na základe systémovej marginálnej ceny na základe správy vypracovanej audítorskou spoločnosťou (body 131 až 140 uvedeného rozsudku) najmä z dôvodu, že v súlade s rozhodnutím RAE č. 692/2011 sa má cena za dodávku energie stanoviť podľa metódy, ktorá „odráža krivku zaťaženia a celkovú spotrebu každej kategórie odberateľov a zohľadňuje krivku zaťaženia každého odberateľa alebo kategórie odberateľov... namiesto krivky zaťaženia celého systému“. Z toho vyvodzuje záver, že u odberateľa, akým je vedľajší účastník konania, nemožno použiť sadzbu navrhovanú žalobkyňou (body 139 a 140 tohto rozsudku).
- 175 Pokiaľ ide o sadzbu navrhnutú vedľajším účastníkom konania, ktorá je založená na variabilných a fixných nákladoch všetkých elektrární žalobkyne na hnedé uhlie, rozhodcovský súd pripomína po prvé, že takáto sadzba musí podľa rozhodnutia RAE č. 692/2011 odrážať celkové výrobné náklady, náklady na riadenie dodávok a primeranú ziskovú maržu (body 141 až 145 rozhodcovského rozsudku), a po druhé, že zodpovedá „tarife C“ opísanej odborníkom K., ktorá odráža dlhodobé minimálne náklady na každého odberateľa a o ktorej sa tento odborník v podstate domnieva, že je založená na celkových nákladoch elektrárne so základných zaťažením, teda na hnedé uhlie alebo čierne uhlie, na rozdiel od sadzby navrhnutej žalobkyňou, ktorá je založená na časovo váženom priemere systémovej marginálnej ceny (body 148 a 149 uvedeného rozsudku). Podľa neho toto stanovisko potvrdili aj iní odborníci, ktorých svedectvo je zhrnuté v bodoch 150 až 154 tohto rozsudku. Z toho vyvodzuje, že zodpovedá úplne primeranej praxi na trhu s energiami, že odberateľovi, akým je vedľajší účastník konania, sa účtuje sadzba založená na celkových nákladoch na energiu elektrární na hnedé uhlie so základným zaťažením a že takáto sadzba je v súlade s kritériami stanovenými rozhodnutím RAE č. 692/2011 (body 155 a 156 uvedeného rozsudku).
- 176 Rozhodcovský súd v tejto súvislosti odmieta odôvodnenie žalobkyne, ktorým sa snaží spochybniť toto posúdenie, keďže ňou navrhnutá sadzba je nezlučiteľná s rozhodnutiami RAE č. 692/2011 a 798/2011 v rozsahu, v akom znamenajú, že celkové náklady by sa rovnomerne rozdelili medzi všetkých odberateľov, takže každému z nich by sa účtovala rovnaká cena za každú hodinu dňa. Táto „horizontálna distribučná sadzba“ by viedla k podstatne vyšším cenám pre domácnosti a iných odberateľov, ktorí nemajú typický profil spotreby, teda tých, ktorí odoberajú energiu v čase špičkového zaťaženia (body 156 až 163 a 169 rozhodcovského rozsudku). To isté platí aj v prípade tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého náklady elektrární na hnedé uhlie so základným zaťažením neodrážajú náklady na dodávky, keďže spor, ktorý mu bol predložený, sa netýka nákladov žalobkyne, ale účtovania sadzby, ktorá pokrýva tieto náklady a zohľadňuje profil spotreby vedľajšieho účastníka konania v súlade s rozhodnutím RAE č. 692/2011 a s prihliadnutím na rozhodnutia RAE č. 798/2011 a 8/2010. Tento súd sa domnieva, že keby sa tarifikácia navrhnutá vedľajším účastníkom konania uplatnila samostatne na každého odberateľa alebo na každú kategóriu odberateľov, viedla by k 100 % návratnosti nákladov žalobkyne v každom roku, čo je v súlade so základnými zásadami tvorby cien, ako aj podmienkami rozhodcovskej zmluvy (bod 165 uvedeného rozsudku). Okrem toho spochybňuje, že tarifikácia navrhnutá vedľajším účastníkom konania má za následok krížové dotácie medzi rôznymi kategóriami odberateľov alebo že by mohla narušiť hospodársku súťaž, a odmieta ostatné tvrdenia žalobkyne, ktoré majú spochybniť toto posúdenie (body 166 až 183 tohto rozsudku).

177 Napokon, pokiaľ ide o primeranosť podmienok dodávok uvedených v rozhodcovskej zmluve, rozhodcovský súd v bodoch 184 až 207 uvádza hlavne tieto zistenia:

- uplatnenie sadzby založenej na systémovej marginálnej cene, ako ju navrhuje žalobkyňa, na vedľajšieho účastníka konania je nezlučiteľné s rozhodcovskou zmluvou, lebo uvedená sadzba neodráža skutočné náklady žalobkyne (body 185 a 186),
- uplatnenie tarify A-150 na žalobkyňu je nezlučiteľné s rozhodcovskou zmluvou (bod 187),
- ako jediná metóda zlučiteľná s rozhodcovskou zmluvou spomedzi navrhovaných metód tvorby cien je metóda, ktorá stanovuje jednozónovú paušálnu sadzbu rozloženú na všetky hodiny v roku a založenú na nákladoch elektrární na hnedé uhlie prevádzkovaných žalobkyňou (bod 188),
- návrh zmluvy je potrebné aktualizovať, upraviť a nakonfigurovať v súlade s uvedenými zisteniami; na tento účel treba určiť cenu vyplývajúcu z uvedenej sadzby, ktorá zodpovedá profilu spotreby vedľajšieho účastníka konania a pokrýva aspoň náklady žalobkyne počas relevantného obdobia (bod 189),
- žalobkyňa neposkytla dostatok informácií na preukázanie skutočných nákladov svojich elektrární na hnedé uhlie počas relevantného obdobia (bod 191),
- poskytnuté informácie týkajúce sa výrobných nákladov elektrární na čierne a hnedé uhlie, ktoré mohli byť alebo budú vybudované v budúcnosti, nemožno zohľadniť, keďže nesúvisia s nákladmi existujúcich elektrární počas relevantného obdobia (bod 193),
- v súlade s čestným vyhlásením pána B., ktoré poskytuje podrobné, úplné a spoľahlivé informácie o nákladoch elektrární žalobkyne na hnedé uhlie počas relevantného obdobia, náklady na palivové hnedé uhlie boli v roku 2009 na úrovni 24,50 EUR/MWh, zatiaľ čo náklady na „energiu“, teda fixné náklady zvýšené o variabilné náklady nesúvisiace s nákladmi na palivo plus amortizácia a finančné náklady na výrobu, boli na úrovni 12,20 EUR/MWh, takže celkové výrobné náklady elektrární na hnedé uhlie boli na úrovni 36,46 EUR/MWh, upravenej po zohľadnení primeraných nákladov na ťažbu a uvedenie na trh na 37,34 EUR/MWh (bod 195),
- pokiaľ ide o fixné náklady na jednotku žalobkyne, ktoré sa majú účtovať vedľajšiemu účastníkovi konania, výsledkom výpočtu uvedeného v bode 200 rozhodcovského rozsudku je suma 12,10 EUR/MWh (bod 201),
- sadzba zodpovedajúca profilu spotreby vedľajšieho účastníka konania a pokrývajúca náklady žalobkyne za relevantné obdobie musí byť stanovená vo výške (netto) 36,60 EUR/MWh (24,50 + 12,10) (bod 202),
- s prihliadnutím najmä na skutočnosť, že jednak podľa sadzby od januára 2012 vedľajší účastník konania platí žalobkyni za rôzne poplatky, služby a náklady sumu 4,06 EUR/MWh a jednak spotreba vedľajšieho účastníka konania zostáva prakticky stabilná počas celého roka a počas relevantného obdobia sa nezmenila, táto suma predstavuje primeraný odhad za uvedené obdobie a stanovuje celkovú sadzbu na 40,66 EUR/MWh (36,60 + 4,06) (bod 203),
- pokiaľ ide o 4 710 hodín, žalobkyňa v rámcovej dohode súhlasila, že bude vedľajšiemu účastníkovi konania účtovať celkovú cenu za jednotku vo výške 40,70 EUR/MWh, ktorá zahŕňa všetky

poplatky uvedené v bode 1.2 uvedenej zmluvy, takže je preukázané, že táto cena pokrýva tak náklady žalobkyne, ako aj tieto poplatky (body 204 a 205),

- ak sa sadzba, ktorú sa žalobkyňa zaviazala fakturovať vedľajšiemu účastníkovi konania za dodávku energie podľa rámcovej dohody v súvislosti s objemom 4 710 hodín ročne, konkrétne vo výške 40,70 EUR/MWh, uplatní na všetky hodiny roka, pokrýva celkové náklady žalobkyne, konkrétne vo výške 36,60 EUR/MWh, čo je po pripočítaní príslušných poplatkov v súlade s profilom spotreby vedľajšieho účastníka konania v zmysle rozhodcovskej zmluvy (40,66 EUR/MWh) (bod 206).

178 Posúdenie podporené pri prijímaní rozhodcovského rozsudku väčšinou hlasov, ktoré je opísané v bodoch 171 až 177 vyššie, je v bodoch 217 až 262 uvedeného rozsudku spochybnené menšinou hlasov.

179 Pokiaľ ide o náklady žalobkyne, menšina hlasov v rozhodcovskom rozsudku v podstate tvrdí, že nemožno ignorovať skutočnosť, že žalobkyňa v súčasnosti aj počas relevantného obdobia pôsobí ako vertikálne integrovaný podnik zaoberajúci sa súbežne výrobou aj dodávkami energie. Skutočné náklady žalobkyne v tomto postavení na ročnom a nie na hodinovom základe pozostávajú z celkových variabilných a fixných nákladov všetkých jej elektrární na výrobu energie počas relevantného obdobia, zvýšených o obstarávacie náklady vynaložené žalobkyňou vo vzťahoch s tretími stranami prostredníctvom „systému DAS“ a o náklady, ktoré vznikli dodávateľom energií mimo uvedeného systému v súlade s príslušnými predpismi vrátane certifikátov o dodávke energie (PDC), mechanizmu návratnosti variabilných nákladov, nákladov na nákup emisných kvót CO₂, ostatných poplatkov stanovených štátom, ako sú poplatky za používanie systému a siete, osobitný poplatok za emisie plyných znečisťujúcich látok a všetky príležitostne účtované poplatky podľa gréckych právnych predpisov, ktorými sa upravujú dodávky elektrickej energie. Keďže výška relevantných nákladov spojených so samotnou výrobou a s dodávkami tretími stranami sa v jednotlivých dňoch a hodinách líši, je teda primerané prijať v tejto súvislosti pomer na úrovni 70/30. Izolovanie alebo zameranie sa na jednu z týchto dvoch zložiek bez zohľadnenia druhej zložky by bolo v rozpore s kritériami rozhodcovskej zmluvy týkajúcimi sa skutočných nákladov žalobkyne ako vertikálne integrovaného podniku. Z tých istých dôvodov sa tieto náklady nemôžu obmedziť ani na náklady na výrobu energie, ani na jedinú kategóriu elektrární prevádzkovaných žalobkyňou (body 217 až 222 uvedeného rozsudku).

180 Menšina hlasov v rozhodcovskom rozsudku spresňuje dôvody, prečo sa domnieva, že väčšinové hlasovanie je vzhľadom na skutočné náklady žalobkyne založené na nesprávnej metóde tvorby cien (body 227 až 262 uvedeného rozsudku).

181 Podľa menšiny hlasov v rozhodcovskom rozsudku predovšetkým rozhodnutie prijaté väčšinou hlasov pripúšťa, že systémová marginálna cena ako taká neodráža skutočné náklady žalobkyne a nepoužíva sa výlučne na účely stanovenia týchto nákladov, ale uvedená vážená cena slúži tiež ako prostriedok na tarifikáciu objemu energie dodávaného žalobkyni tretími stranami. Metóda navrhnutá žalobkyňou rozdeľuje náklady na dodávky medzi odberateľov na základe množstva energie odobratého každým odberateľom za každú hodinu, čo je založené práve na špecifickosti systému. Podľa tejto metódy by sa veľkoodberateľom účtovala nižšia cena ako odberateľom, ktorí odoberajú energiu len v čase špičky, keďže náklady na dodávky energie by sa rozložili na väčší počet hodín. Táto metóda je teda plne v súlade so zásadami stanovenými v rozhodnutí RAE č. 692/2011, s kritériami rozhodcovskej zmluvy a so zámermi zmluvných strán. Ide o metódu založenú na nákladoch, ktorá po prvé zohľadňuje profil každého odberateľa, najmä ich diagram odberu a faktor zaťaženia, po druhé presnejšie odráža skutočné náklady na dodávky energie

(výrobné náklady, náklady na výmenu, primeraný zisk), po tretie nevedie k cenám, ktoré by bránili vstupu nových konkurentov na trh, čo by nastalo, keby tvorba cien vychádzala z najlacnejšieho zdroja energie, a po štvrté zohľadňuje skutočnosť, že dopyt po energii pretrváva u vedľajšieho účastníka konania spolu s inými odberateľmi počas každej hodiny dňa (body 231 a 232 uvedeného rozsudku).

182 Menšina hlasov v rozhodcovskom rozsudku ďalej v podstate pripomína existenciu troch technických správ audítorskej spoločnosti, podľa ktorých časovo vážené priemerné náklady, ktoré žalobkyňa vynaložila na výrobu energie a dodávky elektrickej energie tretími stranami, boli v roku 2011 na úrovni 72,42 EUR/MWh a v roku 2012 na úrovni 78,53 EUR/MWh. Tieto ceny musia podliehať objemovým zľavám v súlade s požiadavkami práva v oblasti hospodárskej súťaže (body 233 a 234 uvedeného rozsudku).

183 Menšina hlasov v rozhodcovskom rozsudku okrem toho kritizuje najmä nezlučiteľnosť odôvodnenia týkajúceho sa metódy tvorby cien s požiadavkami vyplývajúcimi z rozhodcovského rozsudku a z rozhodnutia RAE č. 692/2011 (body 235 až 249 uvedeného rozsudku). Predovšetkým paušálny odkaz na variabilné a fixné náklady najlacnejšej výrobnéj kapacity vytvára skreslený obraz o nákladoch žalobkyne, lebo kombinácia fixných a variabilných nákladov elektrární na výrobu energie sa mení v závislosti od počtu hodín činnosti. Odkaz na energiu vyrobenú na báze hnedého uhlia tak vyvoláva mylný dojem, že náklady počas hodín špičky poklesnú, keďže zohľadňujú iba variabilné náklady špecifickej kategórie elektrární a nie podiel elektrární s vyššími celkovými výrobnými nákladmi na jednotku počas rovnakého obdobia (bod 245 tohto rozsudku). Okrem toho metóda tvorby cien schválená väčšinovým hlasovaním neposkytuje vhodné stimuly na racionálnejšie využívanie energií, keďže neprimerane obmedzuje možnosť odberateľov profitovať z nižších variabilných nákladov elektrární na hnedé uhlie (bod 246 rovnakého rozsudku). Okrem toho uvedená metóda vytvára vysoké riziko prekážok vstupu na trh na úkor nových konkurentov, pričom posilňuje možnosť uplatňovať nezákonný dumping. Rovnako nie je ani odôvodnené vytvoriť súvislosť medzi sadzbou, ktorej sa môže dovoliť vedľajší účastník konania, a nákladmi elektrární na hnedé uhlie, keďže tieto elektrárne dodávajú všetku vyrobenú energiu na „pool“, v dôsledku čoho nie je možné overiť existenciu takejto súvislosti. Odberateľom podieľajúcim sa na formovaní celého dopytu je tak energia dodávaná kombináciou elektrární s nízkymi, strednými alebo vysokými nákladmi, ktoré sa menia v závislosti od času odberu. Vedľajší účastník konania nie je v tomto ohľade výnimkou, ale na dopyte v rámci systému sa podieľa tak počas hodín špičky, ako aj počas hodín mimo špičky, takže sadzba musí odrážať priemerné prevádzkové náklady všetkých elektrární (body 247 a 248 predmetného rozsudku).

184 Menšina hlasov v rozhodcovskom rozsudku napokon spochybňuje metódu určenia jednotkovej ceny, ktorá spočíva v prepojení základného zaťaženia s jednotkou základného zaťaženia (body 250 až 262 uvedeného rozsudku). Z dôvodov logickosti a systémovej konzistentnosti sa takáto metóda musí zakladať na celkových fixných a variabilných nákladoch elektrárne na hnedé uhlie a nie na kombinácii nákladových položiek vyplývajúcich z viacerých metodologických prístupov. Okrem toho takýto výpočet sa týka hlavne nákladov existujúcej elektrárne dotknutého prevádzkovateľa a nemal by zohľadňovať hypotetické modely (bod 251 tohto rozsudku). Pokiaľ ide o variabilné náklady elektrární na hnedé uhlie, menšina hlasov spochybňuje dôvodnosť záverov pána B. (body 252 a 253 tohto rozsudku). V podstate považuje za nepreukázané, že sadzba vo výške 40,70 EUR/MWh stanovená v rámcovej dohode pokrýva výrobné náklady a poplatky žalobkyne (bod 254 a nasl. dotknutého rozsudku), a domnieva sa, že sadzba nemôže byť v nijakom prípade nižšia ako 46,08 EUR/MWh, a to vzhľadom na priemerné náklady na hnedé uhlie atď. vo výške

33,98 EUR/MWh a náklady na energie vo výške 12,10 EUR/MWh (body 262 a 274 tohto rozsudku). Napokon spochybňuje závery väčšinového hlasovania z hľadiska pravidiel štátnej pomoci (body 263 až 268 predmetného rozsudku).

- 185 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že Komisia nebola oprávnená odmietnuť overiť na základe komplexnej analýzy normálnych trhových podmienok, či sporná sadzba, ako bola stanovená väčšinovým hlasovaním v rozhodcovskom rozsudku, môže poskytovať vedľajšiemu účastníkovi konania výhodu, a teda štátnu pomoc, lebo inak by musela mať pochybnosti alebo závažné ťažkosti.
- 186 Po prvé podrobné zhrnutie sporných dôvodov, na ktorých je založené väčšinové a menšinové hlasovanie o rozhodcovskom rozsudku, preukazuje, že stanovenie vhodnej metódy tvorby cien a najmä „skutočných“ nákladov žalobkyne predpokladá komplexné ekonomické a technické posúdenia týkajúce sa tak štruktúry a fungovania gréckeho energetického trhu, ako aj ekonomickej situácie vedľajšieho účastníka konania a žalobkyne vrátane ich obchodných vzťahov, ktoré sú relevantné pre určenie, či sadzba za dodávku energie zodpovedá „trhovej cene“. Ako pritom vyplýva z úvah uvedených v bodoch 164 až 185 vyššie, Komisia tým, že sa na otázku, či by sa takýto subjekt rovnako ako žalobkyňa podrobil rozhodcovskému konaniu, obmedzila na uplatnenie zásady súkromného subjektu, delegovala tieto komplexné posúdenia na grécke orgány, pričom si nesplnila svoju vlastnú povinnosť preskúmania pripomenutú v bodoch 143 až 148 vyššie, či dokonca sa v tejto súvislosti dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia.
- 187 Po druhé s ohľadom na podrobné a protichodné skutočnosti vyjadrené v rámci väčšinového a menšinového hlasovania o rozhodcovskom rozsudku treba uviesť, že Komisia mala vzhľadom na informácie predložené žalobkyňou počas správneho konania, zahŕňajúce aj tri technické správy auditorskej spoločnosti, vykonať vlastnú analýzu otázky, či najmä metóda stanovenia nákladov žalobkyne, ako ju uplatnil rozhodcovský súd, bola vhodná a dostatočne vierohodná na preukázanie, že sporná sadzba je v súlade s normálnymi trhovými podmienkami, lebo inak by musela mať pochybnosti alebo závažné ťažkosti v zmysle článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589 v súvislosti s tým, či táto sadzba nepredstavuje štátnu pomoc, ktoré ju mali viesť k rozhodnutiu začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 188 Komisia mala mať v tejto súvislosti pochybnosti najmä s ohľadom na tieto sporné skutočnosti:
- charakteristika nákladov žalobkyne na základe jej postavenia vertikálne integrovaného podniku, ktorého konsolidovaná súvaha je založená na internom účtovnom prevode finančných tokov medzi dodávateľskými a výrobnými jednotkami žalobkyne (na základe tzv. „dvojstrannej finančnej dohody“) (pozri bod 173 vyššie),
 - údajná potreba stanoviť skutočné náklady žalobkyne na ročnom a nie hodinovom základe, so zohľadnením najmä celkových variabilných a fixných nákladov všetkých elektrární na výrobu energie v jej vlastníctve (pozri bod 174 vyššie),
 - relevantnosť výberu spomedzi sadzby navrhutej „DEI/PwC“, ktorá je založená na systémovej marginálnej cene a na časovo váženom priemere a vedie k „horizontálnej distribučnej sadzbe“, na jednej strane a sadzbou navrhnutou vedľajším účastníkom konania, ktorá je založená na fixných a variabilných nákladoch elektrární žalobkyne na hnedé uhlie, teda na minimálnych dlhodobých nákladoch na každého odberateľa, na druhej strane (pozri bod 174 vyššie),

- súvislosť týchto navrhnutých sadziieb s potrebou pokryť (variabilné a fixné) náklady žalobkyne a jej vplyv na sadzby, ktoré sa majú účtovať pre rôzne profily spotreby pri základnom zaťažení vrátane odberu vedľajšieho účastníka konania, ako aj pri špičkovom alebo vysokom zaťažení (pozri bod 174 vyššie),
- prípadné vplyvy výberu metódy tvorby cien na hospodársku súťaž na gréckom energetickom trhu (pozri bod 176 vyššie),
- dostatočnosť informácií, ktoré žalobkyňa predložila na preukázanie svojich skutočných nákladov, najmä nákladov spojených s činnosťou jej výrobných elektrární na hnedé uhlie (pozri bod 177 vyššie).

189 Treba konštatovať, že Komisia v rozpore s tým, čo tvrdí, v druhom napadnutom rozhodnutí nesplnila požiadavky na preskúmanie, ktoré jej vyplývali vzhľadom na objektívny pojem pochybnosti alebo závažné ťažkosti, keď zohľadnila, podľa vlastných slov len „napríklad“, regulačný rámec upravujúci trh s elektrickou energiou v Grécku (body 18, 20, 21, 29, 33, 37, 40 a 41 a poznámky pod čiarou 5, 6 a 13 až 18), profil spotreby vedľajšieho účastníka konania (bod 31 a poznámka pod čiarou 3), špecifiká žalobkyne ako výrobcu a dodávateľa elektrickej energie (bod 30 a poznámka pod čiarou 7) a všeobecné okolnosti sporu medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania (oddiele 2.1 a 2.2 a body 34 až 38 a 42).

190 Okrem toho vzhľadom na skutočnosť, že Komisia nepreskúmala tieto zložité hospodárske a technické skutočnosti, prípadne aj za pomoci interných alebo externých odborníkov, a tým neodôvodnila druhé napadnuté rozhodnutie, nie je nutné ani právne možné, aby Všeobecný súd nahradil posúdenie Komisie vlastným posúdením. V tejto súvislosti totiž súdu Únie neprináleží nahradiť ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením ani vyplniť prípadnú medzeru v odôvodnení sporného rozhodnutia dôvodmi, ktoré nie sú v tomto rozhodnutí obsiahnuté, inak by prekročil hranice svojho preskúmania zákonnosti podľa článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. januára 2013, Frucona Košice/Komisia, C-73/11 P, EU:C:2013:32, body 75, 88 a 89; z 24. októbra 2013, Land Burgenland a i./Komisia, C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, body 77 a 78 a citovanú judikatúru, a z 11. decembra 2019, Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, C-332/18 P, EU:C:2019:1065, body 128 až 131).

191 Z toho vyplýva, že v prejednávanom prípade Všeobecný súd nemôže posúdiť dôvodnosť jednotlivých výhrad a tvrdení žalobkyne týkajúcich sa prípadnej nesprávnosti právneho alebo skutkového posúdenia rozhodcovského súdu, na ktorom je založené stanovenie spornej sadzby, ani otázku, či je prejednávaná vec porovnateľná so situáciou, na ktorej sa zakladá rozhodnutie Alcoa. Vyššie uvedené skutočnosti totiž postačujú na vyvodenie záveru, že vzhľadom na neexistenciu podrobnejšieho preskúmania informácií relevantných pre uplatnenie kritéria výhody, najmä otázky, či sporná sadzba zodpovedá normálnym trhovým podmienkam, mala mať Komisia závažné ťažkosti alebo pochybnosti v zmysle článku 4 ods. 3 a 4 nariadenia 2015/1589, ktoré vyžadovali, aby začala konanie vo veci formálneho zisťovania.

c) Záver týkajúci sa veci T-740/17

192 Je preto potrebné vyhovieť tretiemu a štvrtému žalobnému dôvodu a prvej a druhej časti piateho žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných častiach uvedeného žalobného dôvodu.

- 193 V dôsledku toho treba vyhovieť žalobe vo veci T-740/17 a zrušiť druhé napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných žalobných dôvodoch.
- 194 Keďže druhé napadnuté rozhodnutie je vyhlásené za neplatné v zmysle článku 264 prvého odseku ZFEÚ, so spätnou účinnosťou sa odstraňuje z právneho poriadku a hľadá sa naň tak, akoby nikdy neexistovalo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2019, River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:266, body 45 až 57). Z toho vyplýva, že uvedené rozhodnutie nemohlo zrušiť a nahradiť ani prvé napadnuté rozhodnutie, ani sporný list.
- 195 Preto, ako uznala Komisia na pojednávaní, v takomto prípade sa veci T-639/14 RENV a T-352/15 nestali bezpredmetnými a je potrebné rozhodnúť o žalobách podaných v uvedených veciach.

C. O veci T-352/15

- 196 Pokiaľ ide o žalobu vo veci T-352/15, stačí konštatovať, že po prvé vzhľadom na zistenia uvedené v bodoch 194 a 195 vyššie predmet tejto žaloby ostáva zachovaný, takže návrh Komisie na zastavenie konania treba zamietnuť.
- 197 Po druhé z dôvodov uvedených v bodoch 70 až 103 vyššie, ktoré sa vzťahujú *mutatis mutandis* na prvé napadnuté rozhodnutie, ktorého obsah je takmer totožný s obsahom druhého napadnutého rozhodnutia, je potrebné vyhlásiť žalobu za prípustnú.
- 198 Žalobným dôvodom neplatnosti uvedeným na podporu uvedenej žaloby totiž predchádza úvodná časť spresňujúca jej predmet, ktorý spočíva v dovolávaní sa existencie „[vážnych] pochybností“ alebo „závažných ťažkostí“ v zmysle judikatúry. Rovnako v rámci prvého, tretieho, štvrtého, piateho a šiesteho žalobného dôvodu sa výslovne odkazuje na pojmy „pochybnosti“ alebo „závažné ťažkosti“ (body 61, 62, 87, 100, 114, 119, 134, 158, 176 a 196 žaloby). Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a náležitého a úplného preskúmania prejednávanej veci a má hlavne formálnu a procesnú povahu, na tento dôvod sa *mutatis mutandis* vzťahujú úvahy uvedené v bode 100 vyššie.
- 199 Po tretie vzhľadom na tento takmer totožný obsah napadnutých rozhodnutí je z dôvodov uvedených v bodoch 138 až 192 vyššie potrebné vyhovieť druhému a tretiemu žalobnému dôvodu a prvej a druhej časti štvrtého žalobného dôvodu, ktoré zodpovedajú tretiemu a štvrtému žalobnému dôvodu a prvej a druhej časti piateho žalobného dôvodu vo veci T-740/17.
- 200 Z toho vyplýva, že je potrebné rovnako tak vyhovieť žalobe vo veci T-352/15 a zrušiť prvé napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných častiach a ostatných žalobných dôvodoch uvedených žalobkyňou.
- 201 V súlade s tým, čo je uvedené v bode 194 vyššie, keďže prvé napadnuté rozhodnutie je neplatné, nemohlo zrušiť a nahradiť sporný list, takže vec T-639/14 RENV sa z tohto dôvodu nemohla stať bezpredmetnou.
- 202 Z tohto dôvodu je teda potrebné rozhodnúť aj o veci T-639/14 RENV.

D. O veci T-639/14 RENV

1. O návrhu na zastavenie konania a o prípustnosti

- 203 Na úvod je potrebné zamietnuť návrh Komisie na zastavenie konania, a to z dôvodov uvedených v bodoch 194 a 201 vyššie.
- 204 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby, stačí pripomenúť dôvody uvedené v bodoch 70 až 103 vyššie, ktoré sa *mutatis mutandis* vzťahujú na sporný list a z ktorých tiež vyplýva, že tento list predstavuje napadnuteľný akt.
- 205 Súdny dvor totiž v tejto súvislosti rozhodol, že Komisia prijatím sporného listu prijala akt o odložení veci, ktorým rozhodla, že fáza predbežného preskúmania začatá na základe sťažnosti žalobkyne sa ukončuje, konštatovala, že začaté vyšetrovanie neumožnilo dospieť k záveru o existencii pomoci v zmysle článku 107 ZFEÚ, a odmietla tak začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené článkom 108 ods. 2 ZFEÚ. Podľa Súdneho dvora tým Komisia zaujala konečné stanovisko k návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala konštatovania porušenia článkov 107 a 108 ZFEÚ. Spresnil, že s prihliadnutím na to, že tento list zabránil žalobkyni predložiť pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, vyvolal tým závažné právne účinky, ktorými mohli byť dotknuté jej záujmy. Na základe toho dospel k záveru, že toto rozhodnutie predstavuje napadnuteľný akt v zmysle článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 31. mája 2017, DEI/Komisia, C-228/16 P, EU:C:2017:409, body 30 a 31 a citovanú judikatúru).
- 206 Okrem toho žalobným dôvodom uvedeným na podporu tejto žaloby predchádza úvodná časť spresňujúca jej predmet, ktorý spočíva v dovolávaní sa existencie „[vážnych] pochybností“ alebo „závažných ťažkostí“ v zmysle judikatúry (pozri body 51 až 53 žaloby). Na pojmy „pochybností“ alebo „závažné ťažkostí“ sa tiež výslovne odkazuje v rámci druhého a tretieho žalobného dôvodu, ktoré sa týkajú kritérií pripísateľnosti (body 90 a 128 žaloby) a výhody (body 145 a 152 žaloby). Pokiaľ ide o prvý a štvrtý žalobný dôvod, stačí konštatovať, že majú formálnu a procesnú povahu a konkrétne súvisia s otázkou, či Komisia preskúmala a odôvodnila všetky relevantné skutočnosti potrebné na prekonanie pochybností alebo závažných ťažkostí, ktoré sa objavili v rámci fázy predbežného preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. júla 2012, Smurfit Kappa Group/Komisia, T-304/08, EU:T:2012:351, bod 81; z 20. júna 2019, a&o hostel and hotel Berlin/Komisia, T-578/17, neuverejnený, EU:T:2019:437, bod 59 a citovanú judikatúru, a z 12. septembra 2019, Achemos Grupė a Achema/Komisia, T-417/16, neuverejnený, EU:T:2019:597, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 207 V dôsledku toho je potrebné vyhlásiť žalobu za prípustnú vo všetkých žalobných dôvodoch uvedených na jej podporu.

2. O veci samej

a) O žalobných dôvodoch neplatnosti

- 208 Žalobkyňa uvádza na podporu tejto žaloby štyri dôvody neplatnosti.

- 209 Prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že sporný list je poznačený porušením podstatnej formálnej náležitosti, a to z dôvodu, že Komisia nesplnila požadované procesné podmienky na prijatie rozhodnutia o odložení sťažnosti.
- 210 Druhým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho „právneho a skutkového“ posúdenia, pokiaľ ide o výklad a uplatnenie článkov 107 a 108 ZFEÚ, keď sa domnievala, že sporné opatrenie nie je pripísateľné gréckemu štátu, a teda nepredstavuje štátnu pomoc.
- 211 Tretím žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho „právneho a skutkového“ posúdenia, pokiaľ ide o výklad a uplatnenie článkov 107 a 108 ZFEÚ, keď sa domnievala, že sporné opatrenie nemá za následok poskytnutie výhody vedľajšiemu účastníkovi konania.
- 212 Štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia, svoju povinnosť preskúmať všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, ako aj zásadu „riadnej správy vecí verejných“.

b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatnej formálnej náležitosti

- 213 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že sporný list je poznačený formálnou alebo procesnou vadou, keďže Komisia bola povinná prijať namiesto uvedeného listu, podpísaného vedúcim oddelenia GR „Hospodárska súťaž“ a adresovaného žalobkyni, formálne rozhodnutie na základe článku 24 ods. 2 nariadenia 2015/1589 a adresovať ho Helénskej republike.
- 214 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania namieta, že prvé napadnuté rozhodnutie bolo prijaté kolégiom komisárov na základe článku 4 nariadenia 2015/1589, takže sporný list v znení doplnenom uvedeným rozhodnutím nie je poznačený porušením podstatnej formálnej náležitosti. Spresňuje, že žalobkyňa naďalej zamieňa svoju hlavnú argumentáciu, podľa ktorej toto rozhodnutie platne nahradilo tento list, a teda je potrebné rozhodnúť o zastavení konania, so svojou subsidiárnou argumentáciou, podľa ktorej uvedené rozhodnutie odstránilo vady uvedeného listu. „Skutočnosti doplnené“ v tomto rozhodnutí sú pritom práve tie, ktoré boli určené na tento účel.
- 215 V tejto súvislosti stačí po prvé konštatovať, že Komisia neskôr prijatím druhého napadnutého rozhodnutia uznala, že tento žalobný dôvod je dôvodný. Sporný list totiž predstavuje konečné stanovisko útvarov Komisie k sťažnostiam žalobkyne v rozsahu, v akom ich odkladá. Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že takýto list obsahuje napadnuteľné rozhodnutie prijaté na konci fázy predbežného preskúmania podľa článku 4 ods. 2 alebo 3 nariadenia 2015/1589, ktoré je implicitne určené dotknutému členskému štátu, a ktoré teda musí prijať Komisia ako kolektívny orgán (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia, C-521/06 P, EU:C:2008:422, body 37 až 40; zo 16. decembra 2010, Athinaïki Techniki/Komisia, C-362/09 P, EU:C:2010:783, bod 63, a z 31. mája 2017, DEI/Komisia, C-228/16 P, EU:C:2017:409, bod 29).
- 216 Po druhé Komisia uznáva, že sporný list nebol prijatý v súlade s procesnými pravidlami relevantnými na tento účel (pozri bod 222 nižšie), čo je práve odôvodnenie, ktoré uvádza v bodoch 8 a 51 druhého napadnutého rozhodnutia a v rámci svojej obrany vo veci T-740/17 na účely späťvzatia a nahradenia uvedeného listu týmto rozhodnutím v súlade s požiadavkami, ktoré stanovil Súdny dvor vo svojom rozsudku z 31. mája 2017, DEI/Komisia (C-228/16 P, EU:C:2017:409, body 32, 40 a 41).

217 Tomuto žalobnému dôvodu treba preto vyhovieť.

c) O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom „právnom a skutkovom“ posúdení, pokiaľ ide o výklad a uplatnenie článkov 107 a 108 ZFEÚ v súvislosti s kritériom pripísateľnosti

- 218 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho „právneho a skutkového“ posúdenia pri výklade článkov 107 a 108 ZFEÚ, keď tvrdila, že rozhodcovský rozsudok nemôže predstavovať opatrenie pomoci pripísateľné gréckemu štátu. Podľa jej názoru je využitie rozhodcovského konania alternatívnym mechanizmom k riešeniu sporov všeobecnými súdmi, pričom má v podstate rovnaké právne účinky, najmä pokiaľ ide o záväzný a vykonateľný charakter konečného rozhodnutia. Domnieva sa, že uvedený rozsudok je svojou povahou a predmetom aktom orgánu verejnej moci pripísateľným gréckemu štátu, ktorý ho právne záväzným spôsobom a právoplatne zaväzuje na poskytnutie štátnych prostriedkov. Z toho vyvodzuje, že sporná sadzba je pripísateľná gréckemu štátu, takže Komisia mala mať prinajmenšom „vážne pochybnosti“, a preto mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania, aby jej umožnila predovšetkým predložiť pripomienky.
- 219 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania uvádza, že druhý a tretí žalobný dôvod súvisia s podmienkami pripísateľnosti a výhody. Vo svojom vyjadrení k žalobe sa obmedzuje na tvrdenie, že vzhľadom na to, že podmienky požadované na vyvodenie záveru o existencii štátnej pomoci sú kumulatívne, na vyvodenie záveru o neexistencii štátnej pomoci je postačujúce preukázať nesplnenie jednej z týchto podmienok. Následne sa vyjadruje výlučne k otázke, či je možné vylúčiť existenciu výhody z dôvodu, že žalobkyňa konala ako obozretný súkromný investor.
- 220 V duplike Komisia dodáva, že druhý a tretí žalobný dôvod je neúčinný, keďže ani jeden z nich sám osebe nemôže viesť k zrušeniu sporného listu. Vzhľadom na to, že uvedený list dospel k záveru o neexistencii štátnej pomoci na základe spoločného nesplnenia podmienok pripísateľnosti a výhody, žalobkyňa mala na tento účel uviesť jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu nesprávneho posúdenia neexistencie tak pripísateľnosti, ako aj výhody. Druhý žalobný dôvod pritom sám osebe nemôže viesť k takémuto zrušeniu, „keďže neexistencia výhody presahuje rámec argumentácie uvedeného žalobného dôvodu a postačuje na vyvodenie záveru o neexistencii štátnej pomoci“. To isté platí aj pre tretí žalobný dôvod, „keďže neexistencia pripísateľnosti presahuje rámec argumentácie uvedeného žalobného dôvodu a postačuje na vyvodenie záveru o neexistencii štátnej pomoci“.
- 221 Komisia v podstate spresňuje, že neexistencia pripísateľnosti predstavuje „podstatnú časť“ odôvodnenia sporného listu. Tento list sa týmto aspektom, rovnako ako aspektom neexistencie výhody, zaoberal len veľmi stručne a záver o neexistencii štátnej pomoci bol založený na týchto dvoch okolnostiach rovnakého významu. Naproti tomu odôvodnenie prvého napadnutého rozhodnutia sa zameralo na neexistenciu výhody, keďže táto neexistencia výhody bola postačujúca na vyvodenie záveru o neexistencii štátnej pomoci. V spornom liste bol teda uvedený len „úplne predbežný“ záver k tejto otázke, ktorý nebol štruktúrovaný tak jasne ako vo formálnom rozhodnutí Komisie.
- 222 Komisia popiera, že mala v úmysle vyhnúť sa súdnemu preskúmaniu sporného listu. Uvádza, že uvedený list je z hľadiska jej útvarov čisto predbežným vyjadrením. Spresňuje, že zamestnanec, ktorý tento list podpísal, v ňom len omylom, a teda protiprávne, vyjadril s konečnou platnosťou stanovisko uvedených útvarov. Tvrdí, že k náprave tohto porušenia podstatnej formálnej náležitosti došlo prijatím druhého napadnutého rozhodnutia, v ktorom bola jej konečná odpoveď

uvedená v náležitej forme. Žalobkyňa nemôže odôvodniť legitímny záujem na preskúmaní konkrétneho odôvodnenia predmetného listu, najmä odôvodnenia týkajúceho sa pripísateľnosti, keďže takýto záujem predpokladá, že žaloba jej môže svojím výsledkom priniesť prospech.

- 223 Treba pripomenúť, že po prvé, pokiaľ ide o otázku, či je rozhodcovský rozsudok pripísateľný gréckemu štátu, v spornom liste sa okrem iného uvádza, že žalobkyňa nepreukázala, že „rozhodcovský súd je orgánom vykonávajúcim právomoci orgánu verejnej moci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že tak [žalobkyňa, ako aj vedľajší účastník konania] dobrovoľne využili rozhodcovské konanie bez toho, aby na tento účel existovala zákonná povinnosť“. Okrem toho sa v ňom uvádza, že vzhľadom na to, že rozhodcovský súd mal mandát na stanovenie sadzby v súlade so všeobecnými zásadami, ktorými sa riadi rozhodcovské konanie, ako aj s rozhodnutiami a usmerneniami, ktoré v tejto oblasti už skôr prijal RAE, „nezdá sa, že by [grécky] štát mohol mať rozhodujúci vplyv na [uvedený rozsudok]“. Komisia tak zopakovala svoje stanovisko „vyjadrené v liste zo 6. mája 2014 k neexistencii pripísateľnosti [tohto rozsudku] [gréckemu] štátu“. Po druhé Komisia zamietla tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých je sporná sadzba nižšia ako jej náklady, a to najmä z dôvodu, že v tom istom rozsudku sa výslovne uznáva, že táto sadzba pokrýva náklady žalobkyne nad úroveň primeraného zisku, pričom zohľadňuje profil spotreby vedľajšieho účastníka konania. Zopakovala tak svoje stanovisko „vyjadrené v liste zo 6. mája 2014 k neexistencii selektívnej výhody vyplývajúcej z predmetného opatrenia“ (pozri tiež bod 16 vyššie).
- 224 Z toho vyplýva, že Komisia sa v spornom liste skutočne domnievala, že jednak rozhodcovský rozsudok nie je pripísateľný gréckemu štátu a že jednak stanovenie spornej sadzby v uvedenom rozsudku nezahŕňa výhodu v prospech vedľajšieho účastníka konania. Jej záver týkajúci sa neexistencie štátnej pomoci sa teda zakladal na oboch týchto okolnostiach súčasne.
- 225 Naproti tomu v napadnutých rozhodnutiach Komisia neopakuje úvahy uvedené v spornom liste, ktoré sa týkali neexistencie pripísateľnosti rozhodcovského rozsudku gréckemu štátu. Naopak, už vôbec neodkazuje na toto posúdenie ani sa nevyjadruje k prípadnej kvalifikácii kritéria pripísateľnosti, a to bez ohľadu na to, že jednak v zhrnutí sťažností uvedenom v bodoch 11 uvedených rozhodnutí sa zohľadňuje tvrdenie žalobkyne, že uvedený rozsudok je pripísateľný gréckemu štátu, a že jednak v bodoch 24 týchto rozhodnutí sa spomína toto kritérium ako neoddeliteľná súčasť pojmu pomoc.
- 226 Treba spresniť, že Komisia postupuje rovnako aj v rámci svojich písomností predložených v priebehu konania, v ktorých sa vyhýba zaujatiu stanoviska ku kritériu pripísateľnosti a konkrétnej obrane proti výhradám uvedeným na podporu druhého žalobného dôvodu. Naproti tomu sa zameriava na odpoveď na tretí žalobný dôvod, ktorý sa týka existencie výhody, pričom tvrdí, že na odôvodnenie prijatia rozhodnutia na základe článku 4 ods. 2 nariadenia 2015/1589 je postačujúce, ak nie je splnené jedno z kritérií pojmu pomoc. Komisia napokon zaujala podobný prístup aj na pojednávaní, a to v odpovedi na presnú otázku, ktorú v tejto súvislosti položil Všeobecný súd.
- 227 Pokiaľ ide o kritérium pripísateľnosti, treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej na to, aby mohli byť výhody kvalifikované ako „pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musia byť jednak poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a jednak musia byť pripísateľné štátu. Na účely posúdenia pripísateľnosti opatrenia štátu treba teda preskúmať, či sa verejné orgány podieľali na prijatí tohto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, body 20 a 21 a citovanú judikatúru).

- 228 V prípadoch, keď vnútroštátna právna úprava stanovuje povinnosť dodávok alebo nákupu elektrickej energie alebo mechanizmus podpory a kompenzácie nákladov na výrobu elektrickej energie, ktoré majú vplyv na výšku sadzby za elektrinu, ustálená judikatúra uznala, že príslušné povinnosti spadajú do rámca opatrenia pripísateľného štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère!* a i., C-262/12, EU:C:2013:851, body 16 až 18; z 13. septembra 2017, *ENEA*, C-329/15, EU:C:2017:671, body 20 až 22, a z 15. mája 2019, *Achema* a i., C-706/17, EU:C:2019:407, body 47 až 49).
- 229 V prejednávanej veci pritom príslušná grécka právna úprava stanovuje iba kritériá tvorby cien v oblasti dodávok elektrickej energie odberateľom vysokého napätia a nie presnú výšku sadzieb, konkrétne najmä v rámci „základných zásad tvorby cien elektrickej energie v Grécku“, zakotvených v rozhodnutí RAE č. 692/2011 (pozri bod 8 vyššie). Pokiaľ ide o určenie výšky uplatniteľných sadzieb podľa týchto zásad, § 37 zákona č. 4001/2011 stanovuje len možnosť zmluvných strán využiť rozhodcovské konanie na stálom rozhodcovskom súde pri RAE, ktoré v prejednávanej veci viedlo k prijatiu rozhodnutia RAE č. 346/2012 z 9. mája 2012, ktorým sa stanovuje dočasná sadzba, a k prijatiu rozhodcovského rozsudku, ktorým sa stanovuje sporná sadzba a ktorý sa uplatňuje na vzťahy medzi žalobkyňou a vedľajším účastníkom konania (pozri body 9 a 12 vyššie). Neexistenciu záväznej právnej úpravy sadzieb za dodávku elektrickej energie v Grécku potvrdzuje konanie začaté pred EEA, ktorého predmetom bolo údajné zneužitie dominantného postavenia zo strany žalobkyne, spočívajúce v snahe účtovať vedľajšiemu účastníkovi konania neprimerane vysoké a diskriminačné sadzby, ktoré viedlo EEA k prijatiu žalobkyňou ponúknutých záväzkov týkajúcich sa správania (pozri bod 13 vyššie). Z toho vyplýva, že to bol práve uvedený rozhodcovský rozsudok, tak ako ho potvrdil Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény) vo svojom rozsudku č. 634/2016 z 18. februára 2016, ktorý právne záväzným spôsobom uložil žalobkyňi povinnosť účtovať spornú sadzbu.
- 230 Pokiaľ ide o otázku, či je rozhodcovský rozsudok aktom verejnej moci pripísateľným gréckemu štátu, stačí pripomenúť skutočnosti uvedené v bodoch 150 až 158 vyššie, aby bolo možné konštatovať, že žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že to tak je.
- 231 Tieto skutočnosti totiž preukazujú, že rozhodcovský rozsudok je svojou povahou a právnymi účinkami porovnateľný s rozsudkami gréckeho všeobecného súdu, takže ho treba kvalifikovať ako akt verejnej moci. Svedčí o tom najmä skutočnosť, že bol napadnutý žalobou na Efeteio Athinon (Odvolací súd Atény). Z toho tiež vyplýva, že rozhodcovské súdy zriadené a konajúce podľa § 37 zákona č. 4001/2011 sú podobne ako grécke všeobecné súdy, ktoré môžu nahradiť, neoddeliteľnou súčasťou gréckeho štátneho systému súdnej ochrany.
- 232 Komisia teda v spornom liste nesprávne dospela k záveru, že jednak žalobkyňa nepreukázala, že „rozhodcovský súd je orgánom vykonávajúcim právomoci orgánu verejnej moci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že tak [žalobkyňa], ako aj [vedľajší účastník konania] dobrovoľne využili rozhodcovské konanie bez toho, aby na tento účel existovala zákonná povinnosť“, a jednak, že „nezdá sa, že by [grécky] štát mohol mať rozhodujúci vplyv na [uvedený rozsudok]“. Skutočnosť, že účastníci konania dobrovoľne alebo po vzájomnej dohode predložili spor rozhodcovskému súdu, ako je to v prejednávanej veci, totiž nepredstavuje v tejto súvislosti relevantné kritérium diferenciácie, keďže predloženie sporu gréckemu všeobecnému súdu by bolo rovnako dobrovoľné.
- 233 Tento záver stačí na konštatovanie, že Komisia mala mať závažné ťažkosti alebo pochybnosti o existencii štátnej pomoci alebo že prinajmenšom nebola oprávnená zamietnuť takéto pochybnosti z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok nie je pripísateľný gréckemu štátu. Tento záver

platí o to viac, že štátnu pomoc možno poskytnúť aj prostredníctvom alebo pomocou zásahu štátneho súdu, ktorý si neplní svoje záväzky podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ (pozri judikatúru citovanú v bode 147 vyššie).

- 234 Tomuto žalobnému dôvodu preto treba vyhovieť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných výhradách uvedených na jeho podporu.
- 235 V dôsledku toho, keďže prvému a druhému žalobnému dôvodu treba vyhovieť, je potrebné zrušiť sporný list bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o ostatných žalobných dôvodoch.

E. Záver týkajúci sa spojených vecí T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17

- 236 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že je potrebné vyhovieť žalobám v spojených veciach T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17 a zrušiť napadnuté akty bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti pripomienok žalobkyne k správe pre pojednávanie vrátane ich príloh v rozsahu, v akom môžu obsahovať nové a omeškané návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle článku 85 rokovacieho poriadku, ako aj o návrhu žalobkyne na opätovné začatie ústnej časti konania.

IV. O trovách

- 237 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.
- 238 Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd nariadiť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. V prejednávanej veci je potrebné rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Vo veci T-639/14 RENV sa list Komisie COMP/E3/ON/AB/ark *2014/61460 z 12. júna 2014, ktorým bola Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) informovaná o odložení jej sťažností, zrušuje.
2. Vo veci T-352/15 sa rozhodnutie Komisie C(2015) 1942 final z 25. marca 2015 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského rozsudku], zrušuje.
3. Vo veci T-740/17 sa rozhodnutie Komisie C(2017) 5622 final zo 14. augusta 2017 [vec SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Grécko – Údajná štátna pomoc v podobe nižších sadzieb elektrickej energie, než sú náklady, poskytnutá spoločnosti Alouminion SA v dôsledku rozhodcovského rozsudku], zrušuje.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločnosti DEI v spojených veciach T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17, ako aj v konaní C-228/16 P.
5. Mytilinaios AE – Omilos Epicheiriseon znáša svoje vlastné trovy konania.

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. septembra 2021.

Podpisy

Obsah

I.	Okolnosti predchádzajúce sporom a konania	2
II.	Návrhy účastníkov konania	9
	A. Vec T-639/14 RENV	9
	B. Vec T-352/15	9
	C. Vec T-740/17	10
III.	Právny stav	10
	A. Úvodné pripomienky	10
	B. O veci T-740/17	11
	1. O prípustnosti	11
	2. O veci samej	18
	a) O dôvodoch neplatnosti a o rozsahu preskúmania materiálnej zákonnosti	18
	b) O treťom až piatom žalobnom dôvode	20
	1) Pripomenutie hlavných tvrdení účastníkov konania v rámci tretieho žalobného dôvodu	20
	2) Pripomenutie hlavných tvrdení účastníkov konania v rámci štvrtého žalobného dôvodu a v rámci prvej a druhej časti piateho žalobného dôvodu	22
	3) Posúdenie Všeobecným súdom	26
	i) Pripomenutie relevantných úvah uvedených v druhom napadnutom rozhodnutí	26
	ii) O rozdelení právomocí a povinností medzi Komisiu a vnútroštátne súdy ..	27
	iii) O existencii hospodárskej výhody v prospech vedľajšieho účastníka konania	28
	– O štátnej povahe rozhodcovského súdu	28
	– O povinnosti Komisie overiť, či rozhodcovský rozsudok poskytuje výhodu	30
	– O povinnosti Komisie vykonať komplexné ekonomické a technické posúdenia na účely určenia existencie výhody	31
	c) Záver týkajúci sa veci T-740/17	39

C. O veci T-352/15	40
D. O veci T-639/14 RENV	41
1. O návrhu na zastavenie konania a o prípustnosti	41
2. O veci samej	41
a) O žalobných dôvodoch neplatnosti	41
b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatnej formálnej náležitosti	42
c) O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom „právnom a skutkovom“ posúdení, pokiaľ ide o výklad a uplatnenie článkov 107 a 108 ZFEÚ v súvislosti s kritériom pripísateľnosti	43
E. Záver týkajúci sa spojených vecí T-639/14 RENV, T-352/15 a T-740/17	46
IV. O trovách	46